

ရှေ့နောက်ဘဝ အယူမှားအကြောင်း သဲလွန်စမှား

အခန်း(၁)
နိဒါန်း

၁။ ဗုဒ္ဓဘာသာက မယူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ

လူအများသည် လူမသေမီနှင့် လူသေပြီး အကြောင်းအရာများကို တွေးခေါ်ကြသည်။ တွေးခေါ်ရလောက်အောင်လည်း သက်သေရှိပါသည်။ သို့သော် လူ့ကောင်းစားရေးအတွက် လူမသေမီနှင့် လူသေပြီး အကြောင်းအရာ ဖြစ်သည့် ‘ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ’သည် အရေးမပါ အရာမရောက်သော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ဤပြဿနာသည် လူကို အဆုတ်ယုတ် အကျဆုံးစေဆုံး ပြဿနာပင် ဖြစ်သည်

ယင်း ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ပြဿနာသည် ဗုဒ္ဓဝါဒ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓဝါဒက ပထုတ်ဖဲကြဉ်ထားသော ပြဿနာလည်း ဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝ နောက်ဘဝကို ‘အဖြစ်’ယူလျှင် သဿတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝနောက် ဘဝကို ‘မဖြစ်’ယူလျှင် ဥစ္ဆေဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ‘ဖြစ်လေမည် လား၊ မဖြစ်လေ မည်လား’ ယူလျှင် ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်မည်။

ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာသည် လူအတွက် ဆင်းရဲတံခါးကို ပိတ်မရစေသော အချေးအညှော် ကိလေသာတရားများ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲတံခါးကို မပိတ်နိုင်သမျှ လူ့ဘဝကောင်းစားရေး ဟူသော်လည်း ငြိမ်းချမ်းလွတ်လပ်မှုများ ဝေးရပြီ ဖြစ်သည်။

‘သသည သမနက’-ဖြစ်သည့် ‘ဗျာမမတ္တ ကဠေဝရ’-ဟူသော အမှတ်အသိနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဤကိုယ် တစ်လံလောက်ပေါ်မှာ ဖြစ်သော ဘဝကို အမြင်မလင်းသမျှ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ် အယူများ မရှင်းနိုင် ဖြစ်ကြသည်။

တစ်လံမျှလောက် လူပေါ်မှာ ဘဝကို အမြင်ရှင်းမှ နိမ့်ကျနေသောဘဝ ရလျှင် မြင့်မြတ်အောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်၊ မြင့်မြတ်နေသောဘဝရလျှင် မြင့်မြတ်ရာမှ နိမ့်ကျမသွားအောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်၊နောက်ဆုံး နိမ့်ကျသောဘဝ မြင့်မြတ်သောဘဝမှ လွတ်ရာဖြစ်သည့် တည်ငြိမ်ငြိမ်းချမ်းရာရောက်အောင် ဘယ်လိုပြုပြင်မည်-ဟု ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်ဖန်တီးခါ ကိုယ်ကံကို ကိုယ်စီမံနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

၂။ ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်

ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သည့် တစ်လံမျှကိုယ်၌ ဘဝအဖန်ဖန်များ မြင်သောဉာဏ်သည် ‘ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’ ဖြစ်သည်။ ဤဉာဏ်သည် ရှေးဘဝနောက်ဘဝဖြင့်မြင်သောဉာဏ် မဟုတ်၊ (ဝါ) လူကိုမကျော်သော ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်သည်။

ဤဉာဏ်သည် လူသား၏ စားဝတ်နေမှုများ၏ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ တရားမျှတမှု၏ အရေးကြီးသော သော့ချက် ဖြစ်သည်။ လူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးအရာသည် တရားမျှတ ငြိမ်းချမ်းသော လူသား၏ စားဝတ်နေရေး ဖြစ်သည်။

စားဝတ်နေမှု၌ တရားမျှတ ငြိမ်းချမ်းနိုင်ရန် လူကိုမကျော်သော ဘဝအမြင်မှန်မှု ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’သည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။

အတွေးအခေါ် စိတ်မနည် လူ့စားဝတ်နေရေး၌ ငြိမ်းချမ်းမှု၊မငြိမ်းချမ်းမှု၊ တရားမျှတမှု၊မမျှတမှုများ၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် အကြီးအချုပ်နှင့် လက်သည်တရားခံ ဖြစ်သည်။

သူများလျင် အပြောအလုပ်များပြီး၊ သူမှန်လျင် အပြော၊အလုပ်များ မှန်ကြသည်။ အပြော၊အလုပ်၊ အကြံအဆ မှန်ကြမှ စားဝတ်နေရေး၌ တရားမျှတငြိမ်းချမ်းကြမည်။ မမှန်ကြက မမျှမတ မငြိမ်းမချမ်း ဖြစ်မည်။

‘မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနဿ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊
တတောနံ ဒုက္ခမန္တေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။
မနဿ စေ ပသန္တေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ၊
တတောနံ သုခမန္တေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

ဓမ္မပဒ၊ ယမကဝဂ်၊ ဂါထာ(၂)။

ထို့ကြောင့် လူ့အတွက် စားဝတ်နေမှု ငြိမ်းချမ်းရေး၌ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်’သည် နေဝန်းလဝန်းအလား ထင်ရှားတောက်ပစေအပ်လှသည်။ ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို ကွယ်ပမွေးမှီန်အောင် ရှေ့တန်းအကျဆုံး ပြုနေသောအရာကို ဖယ်ရှားကြရပါမည်။ ဤဉာဏ်ကို ကွယ်ပမွေးမှီန်စေသောအရာကား အခြားမဟုတ်၊ ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အတု’ပင် ဖြစ်သည်။

‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အတု’သည် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊ မဖြစ်အမြင်များ ဖြစ်သည်။

ဤ‘ကမ္မသကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အတု’သည် စားဝတ်နေမှုမှ လူကို မငြိမ်းချမ်းအောင်နှင့် တရားမျှတမှုမရှိအောင် အရင်းအကျဆုံး ပြုလုပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်အမြင်များကို ဖယ်ရှားရန် အားထုတ်ကြရမည်။

၃။ ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝအယူမှား သဲလွန်စအား တင်ပြပုံတင်ပြနည်း

ဤသို့ အားထုတ်ရာ၌ ရှေးဘဝနောက်ဘဝဖြစ်နှင့်မဖြစ် အယူမှား လူကျော်တွေးမှုပုံများ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းသဲလွန်စများကို သိရခြင်းသည် ကြီးမားသောအင်အား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤအင်အားကို ဖြည့်ဆီးနိုင်ရန် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်အယူမှားကြောင်း သဲလွန်စများကို ဖော်ထုတ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဤသို့တင်ပြရာ၌ ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝမဖြစ်၊မဖြစ် လူကျော်တွေးမှု အယူမှားဖြစ်ကြောင်း သဲလွန်စများနှင့်ပတ်သက်၍ ယုံကြည်သိမြင်နိုင်ရန် အမှန်အကန်မှ လွဲမှားတင်ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ၊ ရုစိ၊ အနုဿဝ၊ အာကာရ ပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ-ဟူသော တရားငါးပါးဖြင့် တင်ပြမည် မဟုတ်ကြောင်း တာဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ဤ၌ ‘သဒ္ဓါဖြင့်တင်ပြခြင်း’-ဟူသည်မှာ ယုံကြည်နေရှိချက်ဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပုံစံအားဖြင့် သိပ္ပံလောက၌ ရှေးအခါက နေရောင်ခြည်၏ စီးတော် မြင်းအဖြစ် အီသာကို မသိဘဲရှိသည်-ဟု တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

‘ရုစိဖြင့်တင်ပြခြင်း’-ဟူသည်မှာ အကြိုက်ဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ ကချင်က ဇီးကွက်ကို နိမိတ်ဆိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ဗမာက ဇီးကွက်ကို နိမိတ်ကောင်းဖြစ်သည်ဟု တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

‘အနုဿဝဖြင့်တင်ပြခြင်း’-ဟူသည်မှာ တစ်ဆင့်ကြား သိရမှုဖြင့် တင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ ဘုရားဟော ဖြစ်သည်၊ မထေရ်ဟော ဖြစ်သည်၊ ပိဋကတ်မှာ လာသည်၊ အဋ္ဌကထာ၊ဋီကာ မိန့်သည်၊ ကမ္ဘာ့အနိုင်နိုင်ငံမှ စာစောင်အမျိုးမျိုးမှာ လာသည်၊ ထို့ကြောင့် အမှန်ဖြစ်သည်-ဟု တင်ပြချက်မျိုးဖြစ်သည်။

‘အာကာရပရိဝိတက္ကတင်ပြခြင်း’-ဟူသည်မှာ တစ်ထောင့်တစ်နား ဖြစ်ပွားနေချက် အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံထားလျက် စဉ်းစားကြံဆ တင်ပြမှု ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ တရုပ်ပုံပြင်ထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး သူ့ဂူခြောက်မှ နောက်လင် ယူရန် သေသူ့စကားအရ လင်အုတ်ဂူကို အမြန်ခြောက်ရန် ယပ်ခတ်ပေးနေသည် ကို တွေ့မြင်ရသော အမျိုးသားက သေပြီးဖြစ်သူလင်ကိုပင် ယပ်ခတ်လုပ်ကျွေး သည်ဟု အကောင်းထင်ခါ အမျိုးသမီးကို မေတ္တာသက်ဝင်မှုမျိုး ဖြစ်သည်။

‘ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိတင်ပြခြင်း’-ဟူသည်မှာ ကိုယ်တွေ့ကိုယ်မြင်၊ ကိုယ်လက် ကိုင်ပြုထားသောပညာရပ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ပုံစံမှာ တစ္ဆေ မြင်၊ သရဲမြင်၊ တယ်လီပသီ၊ ဆိုက်ကိုဂိုင်းနက်၊ စိတ္တဗေဒ၊ ယုတ္တိဗေဒ အစစဖြင့် ကိုယ်တိုင်မြင် တင်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အခန်း(၂)
ရှေ့နောက်ဘဝ ပြဿနာ

၄။ ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝ

လူ့အတွက် အရှည်ကြာဆုံး တည်ရှိခဲ့သော၊ တည်ရှိဆဲလည်းဖြစ်သော ပြဿနာသည် ‘ရှေ့နောက်ဘဝပြဿနာ’ ဖြစ်သည်။

သေပြီးနောက် တဖန် ဘဝဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ် မဖြစ်သလော?

ဤပြဿနာသည် ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့တိုင် သူတစ်မျိုး၊ ကိုယ်တစ်ဖုံ ငြင်းခုံနေရသော လူ့လောက၏ အောင်ပွဲမခံနိုင်သေးသော ပြဿနာဖြစ်သည်။ ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့အထိပင် လူအချို့သည် ‘သေပြီးနောက်-ဖြစ်သည်’ ဟု ခံယူကြသည်။ လူအချို့သည် ‘သေပြီးနောက်-မဖြစ်’ ဟု ခံယူကြသည်။ သူတို့၏ ခံယူချက်များသည် သူတို့အဖြေများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဤသို့ပင် လူအများသည် ဤပြဿနာကို အလွန်ဝေးကွာသည်အထိ ကွဲပြားစွာ ဖြေကြားနေကြသည်။

၅။ ဘဝပြဿနာငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် လွန်ဝေးကွာ

နောက်ဘဝ ရှိသည်၊ နောက်ဘဝ မရှိ။ အတိုင်းအဆမရှိ ခြားနားလှသော ဤအဖြေနှစ်ရပ်သည် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် အလွန်ဝေးကွာလှသော အဖြေနှစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း?

နောက်ဘဝရှိသည်ဟု ခံယူသူသည် နောက်ဘဝအရှိကို အခြေခံထား၍ ပြုလုပ်၊ပြောဆို၊ကြံစည်မည် ဖြစ်သည်။

နောက်ဘဝမရှိ ခံယူသူသည် နောက်ဘဝမရှိကို အခြေခံထား၍ ပြုလုပ်၊ပြောဆို၊ကြံစည်မည် ဖြစ်သည်။

အကယ် ကြံစည်၊ပြောဆို၊ပြုလုပ်မှုများအတွက် အခြေခံထားသင့်သော အရာသည် ‘နောက်-နောင်’ ဖြစ်သင့်ပါသလော၊ ‘ယခု’-ပင် ဖြစ်သင့်ပုံကို လူတိုင်း ပင် သိကြပြီး မဟုတ်ပါလော။ ထို့ပြင် ‘နောက်-နောင်’ သည် သေချာသောအရာ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ အထင်အရှား ပြနိုင်ပါမည်လော။ ထို့ပြင်လည်း ‘နောက်-နောင်’ကိုသိသောအသိသည် မှန်ကန်သောအသိဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်း မြင်သာ အောင် ပြနိုင်ပါမည်လော။ ဤသို့ပင် နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ အဖြေသည် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် အလွန်ဝေးကွာလှပေသည်။

နောက်ဘဝရှိနှင့်မရှိ အယူများ ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့်ဝေးကွာကြောင်းသည် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များအနေဖြင့် ဤမျှ ခက်ခဲနက်နဲစွာပင် စဉ်းစားတွက်ချက်နေရန် မလိုသောအရာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ ဆရာထိပ်ခေါင်တင်၏ မိန့်မြွက်စကား အထင်အရှား ဦးထိပ် ရွက် ပန်ဆင်ခွင့် ရကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းများစွာအား နေရာပေါင်းများစွာ၌ အကြိမ်ပေါင်းများစွာပင် နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ မယူသင့်ပုံကို အကြောင်းပြစကား ပေါင်းများစွာဖြင့် ဟောကြားခဲ့သည်။

နောက်ဘဝရှိနှင့်မရှိ အစရှိသောခံယူချက်သည်-

‘ဒိဋ္ဌိခရီးကြမ်း၊ ဒိဋ္ဌိဆူးညောင့်ဖြစ်သည်။ ကိလေသာ နီဝရဏများပွား ကြောင်း ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းအေးကြောင်း၊ အသိဉာဏ်ရကြောင်း၊ လွတ်မြောက် ကြောင်း မဟုတ်သောအရာ ဖြစ်သည်’ အစရှိသဖြင့် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်၌ လဲလျောင်းမိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အနေ ဖြင့်မူ ဗုဒ္ဓ၏ ဤညွှန်ပြချက်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ကြသောကြောင့် ရှေ့၊ နောက်ဘဝဖြစ်နှင့်မဖြစ် အယူကို ဗုဒ္ဓတားမြစ်တော်မူချက်အတိုင်း လိုက်နာခါ မယူဘဲ နေနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝရှိမရှိ အယူသည် စိတ္တဇအယူ ဖြစ်သည်။ မိမိငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အရေးမပါ အရာမရောက်သောအယူ ဖြစ်ရုံမျှမက အနှောင့်အယှက်ပြုသောအရာ ဖြစ်သည်။ ရှေ့နောက်ဘဝရှိနှင့်မရှိအဖြစ် ယူဆမှုဖြစ်သော လူကိုကျော်လွှား တွေးထင်မှုတစ်ခုခု ရှိနေသမျှ တရားမှန်ကို သတ်မှတ်မရ ဖြစ်မည်။ တရားမှန် သတ်မှတ်မရသမျှ မကျင့်ကြံနိုင် ဖြစ်မည်။ မကျင့်ကြံနိုင်သမျှ ငြိမ်းချမ်းမှုမရ ဖြစ်မည်။ ဤသို့ပင် ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ လဲလျောင်းမိကြပြီးသူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သိကြသည်။

သူတို့သည် ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ ညွှန်ပြထားသော 'ကံ'ကိုလည်းကောင်း၊ ကံ၏အကြောင်းတရားဖြစ်သော 'ကိလေသာ'ကိုလည်းကောင်း၊ ကံ၏အကျိုးတရားနှင့် ကိလေသာ၏အကြောင်းတရားဖြစ်သော ဝိပါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဋ်သုံးပါးကို 'သသည သမနက ဗျာမမတ္တ ကဠေဝရ'-ဖြစ်သော အသိစိတ်ဓာတ်နှင့် အမှတ်သညာရှိသော ဤတစ်လံမျှကိုယ်၌ အလင်းအထင်ပင် လည်ပတ်ဖြစ်ပွားနေပုံကို သိမြင်နေကြသည်။

သူတို့သည် ကံ,ကိလေသာ,ဝိပါက်များနှင့်စပ်၍ သဒ္ဓါ,ရုစိ,အနုဿဝ, အာကာရ ပရိဝိတက္က, ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ-ဟူသော အယုံ၊ အကြိုက်၊ သူပြော၊ ကြံလုံး၊ ထင်လုံးများဖြင့် ကြည့်မြင်ခြင်း မရှိ။ အဟုတ်တကယ်ရှိနေသည်ကို အဟုတ်တကယ် ရှိနေသည့်အတိုင်း ကြည့်မြင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ကိလေသာ,ကံ,ဝိပါက်ဟူသော ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ၌ လူများ လည်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ လူ၌ ကိလေသာ,ကံ,ဝိပါက်-ဟူသော ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာများ လည်ပတ်နေကြပုံကို သိမြင်ကြသည်။ လူသည် ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ၏ ဌာနီမဟုတ်၊ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာသည် လူ၏ဌာန မဟုတ်။ လူသည်သာ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ၏ ဌာနဖြစ်သည်။ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာသည်သာ လူ၏ ဌာနီဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓတရားတော်၌ စိတ္တဇကင်းစွာ လဲလျောင်းမိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သောသူတို့ အနေဖြင့် နောက်ဘဝရှိမရှိ အယူများသည် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဝေးကွာကြောင်း၊ ခက်ခဲနက်နဲစွာ စဉ်းစားတွက်ချက်မှု မလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့နောက်ဘဝရှိမရှိ တစ်ခုခု အယူသည် ခေတ်သစ်သိပ္ပံနိယာမများထက် ခက်ခဲနက်နဲပါသည်။ အိုင်စတိုင်း၊နယူတန် စသူတို့၏ ခေတ်သစ် သိပ္ပံနိယာမများသည် တည်ဆောက်၍ရသည်ကို တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိနှင့်မရှိ အယူတစ်ခုခုသည် ကတ္တားမပါသော ကြိယာကို တည်ဆောက်ရခြင်းဖြစ်၍ ဝါကျဖြစ်အောင် တည်ဆောက်၍ရလေဟန် ဖြစ်သည်အထိ လုံးပန်းရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လူသတ္တဝါသည် မွေးပြီးမှ မသေမီအထိ လူသတ္တဝါအဖြစ် ရှိပြီး၊ ဤသို့သာရှိသော လူသတ္တဝါကတ္တားကို လူသတ္တဝါမမွေးမီနှင့် လူသတ္တဝါသေပြီးကာလတို့၌ ဖြစ် သို့မဟုတ် မဖြစ်-ဟူသော ကြိယာများဖြင့် ဝါကျတည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကြိယာများအတွက် ဤကြိယာများ တည်ရှိချိန်၌ ဤကြိယာများကိုပြုမှုသူ ကတ္တားသည် အလျဉ်းမရှိ၊ ဘိတ်မရှိ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူသတ္တဝါ ရှေ့နောက်ရှိမရှိ ပြဿနာသည် အိုင်းစတိုင်းတို့၏ သိပ္ပံနိယာမများထက် ခက်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် လုပ်၍မရသည်အထိပင် ခက်ခဲပါသည်။

ဤသို့ ခက်ခဲသော ရှေ့နောက်ဖြစ်၊မဖြစ် အရာတစ်ခုခုကို ယူငင်ခြင်းသည် ခက်ခဲမှုကိုကျော်လွှားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ခက်ခဲမှုအတွင်း သက်ဆင်း ကျရောက်သွားခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကျိုးရမှုအနေဖြင့်လည်း သိပ္ပံ

နိဿမများကြောင့်ရရှိသော အကျိုးအရေအတွက်မျှမက အကျိုးယုတ်မှု အရေအတွက်များ လွန်စွာဖြစ်ပွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ရှေ့နောက်ဘဝပြဿနာသည် ငြိမ်းချမ်းမှု အလွန် ဝေးကွာပါသည်။

၆။ ဘဝအယူထောက်ကူဖို့ သိပ္ပံ အားနည်းချက်
ရှေ့နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ တစ်ခုခုအယူ၏ မငြိမ်းချမ်းမှု ဖြစ်စေပုံကို မသိမမြင်ရုံမျှမက ဘုရား အထပ်ထပ်ဟောခဲ့သည်ကိုပင် မကြားကြဘဲ ‘ငှက်မသိတော့ ဆက်ရက် ချိုးထင်၊ အချက်မသိတော့ သားမက် သူခိုးထင်’-ပမာ ဤအယူတစ်ခုခုကို ငြိမ်းချမ်းရေးဒဿနအဖြစ် ကြံဆကြသောသူများသည် သူတို့အကြံအောင်မြင်ရန် သိပ္ပံ၏အားနည်းချက်ကို အသုံးပြုကြသည်။

အသုံးပြုမှုမှာ ‘သိပ္ပံပညာသည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိ၊မရှိ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခြင်းမရှိသော ပညာရပ်ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံပညာသည် ရုပ်သဘောသာ သိသည်၊ နာမ်သဘော မသိ၊ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိ၊မရှိသည် နာမ်သဘောဖြစ်သည်။ နာမ်သဘောသည် ‘စိတ္တေန နိယုတေ လောကော’-ဟု ဒေသနာရှိသောကြောင့် ရုပ်သဘောထက်စွမ်းသည်’-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤဒေသနာသည် ‘နာမ်က ရုပ်ထက်စွမ်းကြောင်း ဖွဲ့ဆိုသောစကား မဟုတ်၊ လူများ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ဖြစ်နေကြရကြောင်း ပြောဆိုချက်မျှ’ ဖြစ်သည်။ ဥပမာ သင်္ဘောမှလွတ်သော ရေဒါသည် သင်္ဘောသွားရာလမ်းကို ညွှန်သောကြောင့် ရေဒါညွှန်းသည့်အတိုင်း သင်္ဘောသွားရကာမျှဖြင့် သင်္ဘောထက် ရေဒါကစွမ်းသည်ဟု မဆိုရသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

‘နာမ်သည် ရုပ်ထက်စွမ်းသည်’ဟူသော အဆိုသည် မှန်ကန်သောအကြောင်းပြချက်မရှိသော အဆို ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ အဆိုရှင်သည် နာမ်ကို ဓာတ်သား၏သဘာဝအထိ နှံ့စပ်အောင်မသိ။ ထို့အတူပင် အဆိုရှင်သည် ဘဝဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ပုံကိုလည်း လုံးစေ့ပတ်စေ့ စပ်မိသည်အထိ မသိ။ ထိုသို့မသိသောကြောင့် မသိသောအရာတစ်ခု၏ လက်သည်သည် မသိသောအရာတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ လက်သည်ဖြစ်သော မသိသောအရာသည် မသိသောဘဝ ဖြစ်ပေါ်မှု၏ လက်သည်ဖြစ်သောကြောင့် စွမ်းသည်-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ထက် နာမ်ကစွမ်းကြောင်း အဆိုသည် မလေးစားလောက်သောအဆို ဖြစ်သည်။

သိပ္ပံပညာ၏သက်တမ်းသည် ရင့်မာမှု နည်းပါးသေးသည်။ သိပ္ပံပညာ၏ ဤပျော့ကွက်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ သိပ္ပံပညာသည် နာမ်ကိုမရှာဖွေနိုင်ဟု ထိုသူတို့က ဆိုသည်။ သိပ္ပံပညာသည် လူနှင့်ကင်းသော သီးခြားပညာရပ်မဟုတ်။ လူ့အာရုံခံအင်္ဂါတို့ဖြင့် သိနိုင်သောအရာမှန်သမျှ သိနိုင်ရန် အကြောင်းရှိသော ပညာရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိပ္ပံပညာရပ်သည် လူဖော်ထုတ်သိရှိနိုင်ပြီးသမျှ ခပ်သိမ်းကို သိရှိပြီးကောင်းမှ သိမည်။ လူတို့ဖော်ထုတ်သိရှိနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည်ကိုလည်း သိရှိနိုင်လိုက သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာသည် အဖိုစပမ်းနှင့် အမအိုဗမ်နှစ်ခုပေါင်း ဇိုင်ဂုတ်ဟူသော သန္ဓေသားလောင်းအထိသာ ဖော်ထုတ်နိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ အခြားသော လူ့ဆင်းရဲချမ်းသာစသော အကြောင်းများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိဟု မဆိုသင့်ပေ။ လူ့အာရုံခံအင်္ဂါများဖြင့် ဤမျှကိုပင် မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်ကို သိပ္ပံပညာက ဖော်ထုတ်၍ လူတို့ သိရသလို၊ လူတို့သိရှိသည်ကိုလည်း သိပ္ပံပညာကဖော်ထုတ်လျှင် ရမည်သာ ဖြစ်သည်။ သိပ္ပံပညာ၏ နှုတ်ငယ်မှုကြောင့် မဖော်ထုတ်ရသေးခြင်းမျှ-ဟူသာ မှတ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

သိပ္ပံပညာသည် လူ့ထက် အဆင့်မြင့်သောအရာလည်း မဟုတ်၊ အဆင့် နိမ့်သောအရာလည်း မဟုတ်၊ လူ့အတွက် လက်နက်ကိရိယာ တစ်ခုမျှသာ ဖြစ် ၍၊ လူသိပြီးသည်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ရာ၌ အသုံးချ၍ရသည်။ လူမသိသေး သောအရာကို ဖော်ထုတ်ရာ၌လည်း အသုံးချ၍ရသော ကိရိယာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

၇။ သိပ္ပံပညာနှင့်စိတ်

သိပ္ပံပညာသည် စိတ်၏တည်ရာကို ဦးနှောက်ဟု အထိ သိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ လူများသည် သိပ္ပံ၏အကူအညီ မရမီက ဤမျှ အမှန်ကိုပင် သိခဲ့ကြ သည် မဟုတ်။ နှလုံး-ဟုပင် အလွဲလွဲ မှတ်ယူခဲ့ကြသည်။ ဤအလွဲကို သိပ္ပံပညာ သည် တည့်မတ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိပ္ပံပညာသည် လူလိုက်၍၊ အချိန်၊နေရာလိုက်၍ ဆည်းပူးမှုလိုက်၍၊ အကွဲကွဲအလွဲလွဲဖြစ်သော စိတ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖော်ပြရန် အသုံး ချနိုင်ခံရခြင်း မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံသည် ဈာန်အဘိညာဉ် စသော စိတ်များကို အဘယ်ဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ဖော်နိုင်ခြင်း မရှိ ဖြစ်ရသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် သိပ္ပံပညာသည် ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များကို အဓိပ္ပါယ်မဖော်နိုင်သော အရာဟူ၍ မမှတ်ယူသင့်ပေ။ အနုမြူကိုစမ်းသပ်နိုင် သော ဂိုက်ဂါကောင်တာပင် ဖြစ်စေ မစမ်းသတ်၍ ဘာမျှမပြခါမျှဖြင့် မစမ်းသတ် နိုင်ဟု မမှတ်ယူသင့်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များသည် လောက၌ရှိသည်မှာ အမှန် တကယ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်တရားကို သိပ္ပံပညာရှင်များသည် လည်း ငြင်းကြမည် မဟုတ်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တကယ်ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ် စသော တရားများထက် အပိုအလွန် ပြောဆိုမှုမျှဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်

စသော တရားနှင့် လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်သည်ဟု အကွက်မပေါ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များကိုကား သိပ္ပံပညာရှင်များက လေးစားဂရုပြုရန် ဝန်လေးကြလိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်ထူးများသည် နှစ်မျိုးနှစ်စား ပြားကြသည်။ လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် လူ့အတွက် အကျိုးမပြီးအချည်းနှီးဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်စိတ် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မျက်မှောက်ခေတ်လူတို့ သိကြသော ဈာန်အဘိညာဉ်စသော စိတ်များမှာ လူ့အတွက် အရေးပါအရာရောက်မှု မရှိရုံမျှမက လူ့အတွက် အကျိုးမပြီးအချည်းနှီးဖြစ်သော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်နေကြသည်။ ဤဈာန်အဘိညာဉ်များကို ဘုရားမဟောပေ။ ပဌမတရားဦး ဟောစဉ်ကပင် အစွန်းတစ်ပါးအဖြစ် သတ်မှတ်ဖယ်ရှားခဲ့သည်။

ဘုရားလည်းဟောသော၊ လူတို့အတွက် အရေးပါအရာရောက်မှုလည်း ရှိသော ဈာန်အဘိညာဉ်များကိုကား လူများ မသိရှိ ဖြစ်နေကြသည်။ လူများ သိရှိကြသော ဈာန်အဘိညာဉ်များမှာ မျက်လှည့်နှင့် အခြားသော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်ကြသည်။ လူများ၌ဖြစ်ကြသော ဈာန်အဘိညာဉ်များမှာလည်း မျက်လှည့်များမခြား မရှိသေမလေးစားလောက်သော ဈာန်အဘိညာဉ်များ ဖြစ်နေသည်က များကြသည်။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ အဘယ်သို့သော အထူးအဆန်းများ ဖြစ်သည်-ဟူ သော အဖြစ်မျိုးများ ဖြစ်သည်။

ထို့ထက်မက ဆိုးသည်လည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ ထူးဆန်းသော အဖြစ်များ အမှန်တကယ် မဖြစ်ဘဲလျက် ဖြစ်သည်-ဟု ဟိတ်ဖြစ်ပွားရန် ဘေးမှ ကောဠာဟလပြုပေးခြင်းများ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း ထူးဆန်းသောအဖြစ်များဖြစ်သူ ကာယကံရှင်က ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံစကားမရှိခြင်းသည် ခိုင်မာ

သောသာဓက ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အများအပြားမှာလည်း မျက်လှည့်ကဲ့သို့ လူများမြင်ရကြားရ၊ တွေ့ရအောင် ပြသနိုင်ရုံမျှ ဖြစ်သည်။ အကယ် အသုံးချ၍ မရဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် စွမ်းအင်တရားများဖြစ်သောစိတ်ကို သို့မဟုတ် နာမ်ကို သိပ္ပံက များစွာ စိတ်မဝင်စားခဲ့၊ မလေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ စိတ်သည် သိပ္ပံမမှီ သောအရာ မဟုတ်။ နောက်ပိုင်း၌ စိတ်အစွမ်းများကို မျက်လှည့်နှင့်မခြားဘဝမှ အနည်းငယ် တိုးတက်လာစေကြသည်။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာသည်လည်း စိတ် အကြောင်း လေ့လာသိရှိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ရှေ့နောက်ဘဝ၏ လက်သည်

ယခုအခါ၌ စိတ်နှင့်စပ်၍ စိတ်၊စိတ်ချင် ဆက်သွယ်ပြောဆိုမှုများ၊ မျက်စေ့ဖြင့်မမြင်ရသော၊ ကာလ၊ဌာနခြားသော အရာများကို စိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုပြခြင်း များ အနည်းငယ် ပေါ်ထွန်းလာသည်။ ပေါ်ထွန်းချက်များကိုကြည့်လျှင် စိတ်သည် အမှန်တကယ်ပင် ကာလ၊ဌာန၊ပယောဂကို ကျော်လွန်နိုင်အားရှိကြောင်း အခိုင်အမာ သိသာသည်။ ဤစိတ်အားသည် လူတို့ အသိနည်းသောအရာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစိတ်အားသည် လူများ အလျားထိုးလိုက်စားသည်အထိ စိတ်ဝင်စားခံရသည်။

အမှန်စင်စစ်၌ ဤစိတ်အားသည် အမှန်တကယ် လိုလားအပ်သော အရာ မဟုတ်။ ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း အထင်ရှားအပေါ်လွင်ဆုံးအရာကို ရှေးဦးစွာပြ ရလျှင် ဤတရားများသည် ဒုက္ခတရားဖြစ်ကြောင်း ဘုရားဟောခဲ့ချက် ရှိခဲ့ခြင်း ပင် ဖြစ်သည်။ တရားတော်၌ လဲလျောင်းပြီးသူများသည် ဤမျှပြောဆိုချက်ဖြင့် လုံလောက်ပေပြီ။

ဤ-စိတ်အားသည် လူများကို လောကအမြင်မှားသို့ ဆွဲပို့သောအရာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့, ကိုယ်ဟုတ်၊ မမြင်ဘူး-မူးမြစ်ထင် ဖြစ်ခါ၊ ကိုယ်တွေ့ရှိချက် မှာ ကိုယ်မပိုင်ဖြစ်ပြီး လောကကို အလွဲလွဲအမှားမှား ဟောကိန်းများ ထုတ်မိကြ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် ဤအဘိညာဉ်များကို မပွားရန်ရော၊ မပြသရန်ပါ ဓမ္မနှင့်ဝိနည်း အသီးသီး တားမြစ်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်ပွားခဲ့ သော အဘိညာဉ်များမှာ ဤအဘိညာဉ်များနှင့် လားလားမျှ မပတ်သက်သော အဘိညာဉ်များ ဖြစ်သည်။

လူများအနေဖြင့် အဘိညာဉ်ကဲ့သို့သော စိတ်နှင့်စပ်သောတရား အသိ နည်းကြသေးသောကြောင့် ဤကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားမသိဖြစ်ပြီး၊ ထပ်တူ ထထင်မြင်မိ ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် တပည့်များကို တားမြစ်ခဲ့သော ဤ အဘိညာဉ်များကို ကိုတိုင်ပွားများမှု မပြု၊ ပွားများသော အဘိညာဉ်မှာလည်း တပည့်များကို တားမြစ်ထားသော အဘိညာဉ်စိတ် မဟုတ်ခဲ့ကြောင်း သိအပ်လှ သည်။

စိတ်သည် လူမှသီးခြားဖြစ်သောအရာ မဟုတ်။ စိတ်သည် လူမှဖြစ်ပွား သော အမှုအရာကြိယာစွမ်းရည်မျှ ဖြစ်သည်။ ဤအသိသည် အဆန်းမဟုတ်၊ သက်သက် ရိုးတာသော အသိအမြင်မျှ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစကားနှင့်စပ် ၍ အငြင်းပွားရန် အားမထုတ်အပ်။

စိတ်သည် လူ၏ နက်နဲသောဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ မျက်စေ့, နား, နှာ, လျှာ, ကိုယ်တို့ဖြင့် သိပြီးသည်များကိုလည်း သိချင်သိမည်။ မျက်စေ့, နား, နှာ, လျှာ, ကိုယ်တို့ဖြင့် မသိသည်များကိုလည်း သိချင်သိမည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်၏အရာ သည် ကျယ်ဝန်းနက်နဲသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း စိတ်သည် လူ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမျှ ဖြစ်သည်။ လူအဖြစ် ဖြစ်လျှင် မလွဲမသွေ ပါလာမြဲဖြစ်သော လူ့ဒီဇိုင်းနည်းလမ်းများ လည်ပတ်မှု အတွက် မပါလျှင်မပြီးသောအရာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သည် လူကဖန်ဆင်းသောအရာ မဟုတ်သကဲ့သို့ လူကို ဖန်ဆင်းသောအရာလည်း မဟုတ်။ စိတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤမျှရိုးတာစွာ သိထားရန် လိုအပ်လှသည်။ ဤသို့မသိလျှင် စိတ်ကပင် လူကိုဖန်ဆင်းသလိုလို၊ လူက စိတ်ကိုဖန်ဆင်းသလိုလို၊ စိတ်၏ဆန်းကြယ်မှုနောက် ကောက်ကောက်ပါ ဖြစ်ခါ ထင်ယောင်ဝိုးဝါး အတွေးမှားမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ်၌ အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းပင် စိတ်ကလည်း လူကို ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်၊ လူကလည်း စိတ်ကိုဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်။ လူသည် စိတ်စသော အစိတ်အပိုင်းတို့၏ အပေါင်း-ဖြစ်သည်။ စိတ်-ဟူသည် လူဟူသော အပေါင်း၏ အစိတ်အပိုင်းပစ္စည်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပင် လူနှင့်စိတ်မှာ ခွဲမရသောအရာသာ ဖြစ်သည်။

စိတ်ဖြင့် ထူးဆန်းထွေလာများကို သိမြင်ခြင်းသည် စိတ်၏ဂုဏ်ရည် လက္ခဏာမျှ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ သိရခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့် လူသည်ပင် စိတ်၏ဖန်ဆင်းရပ်ဖြစ်သည်-ဟု ဆွဲယူသွားခြင်း ခံရခြင်းသည် မသင့်။ စိတ်သည် လူကို ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ကူးနေစေသည်ဟူ၍ ထင်ယောင်ရိုးမှား ဝိုးတဝါး အတွေးကိုလည်း ဖြစ်စေသောအရာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ၏ လက်သည်သည် ‘စိတ်’-ဖြစ်သည်။

ရှေးဘဝနောက်ဘဝအယူသည် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းကြောင်း မဂ္ဂတရား အတွက် အယူမှားဖြစ်သည်။ ဖြစ်သည်-ဆိုလည်း အမှား၊ မဖြစ်-ဆိုလည်း အမှား

ပင်။ ဤအမှား၏ လက်သည်သည် လောကီအဘိညာဉ်စိတ်များနှင့် အခြားစိတ်များ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကို မျက်လှည့်သမားနှင့်တူကြောင်း ရှေးပဝေသဏီကပင် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်လိုမျိုး၌ ဗုဒ္ဓအရှင် မြတ်က ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးသော အယူမှားများ ဖြစ်ပွားရခြင်း၏ လက်သည်ကို ကောင်းစွာဟောကြားခဲ့သည်။ လက်သည်များမှာ အဘိညာဉ်ကဲ့သို့သော စိတ်များပင်ဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား တွေ့ကြရမည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ်အယူများသည် စိတ္တဇများ ဖြစ်ကြသည်။ စိတ်ဖြစ်ပစ္စည်းများဟု ဆိုလိုပါသည်။ စိတ်သည် အဟုတ်အမှန်ကို ပြတတ်သကဲ့သို့ အဟုတ်အမှန်နှင့်ကင်း၍လည်း ပြနိုင်သည်။

စိတ်သည် ကွန်ပျူတာ၏ ပြကွက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ဦးနှောက်သည် ကွန်ပျူတာဖြစ်သည်။ ဦးနှောက်အတွင်း၌ အာရုံခံအင်္ဂါများမှ အာရုံအချက်အလက်များကို ခွန်ပေးရသည်။ မှန်သည်ကိုလည်း ခွန်ပေးသည်၊ မမှန်မကန်လည်း ခွန်ပေးသည်။ ဦးနှောက်သည် အခွန်ခံရသော အချက်အလက်များဖြင့် တွက်ချက်ပြီး အဖြေကို ထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဟုတ်မှန်သည်ကိုလည်း အဖြေအဖြစ် ထုတ်လိုက် ထုတ်မည်၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလည်း အဖြေထုတ်လိုက် ထုတ်မည်။

ထို့ပြင် ဦးနှောက်ကျန်းမာရှင်သန်မှု ကောင်း၊မကောင်းလည်း ရှိသေးသည်။ လူ့ မကျန်းမာသောအခါ ဦးနှောက်ဓာတ်သဘာဝများ လိုအပ်သည်ထက် လျော့၍ ဖြစ်စေ၊ ပို၍ဖြစ်စေ ရလျှင် ဦးနှောက်အလုပ်များ ချို့တဲ့ပြီး စိတ်များ ပြောင်းလဲမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သည် အဟုတ်၊မဟုတ်နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် ပြနိုင်သော ဂုဏ်ရည်လက္ခဏာ ရှိသည်။ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အမြင်မှားကိုပြသော လက်သည်သည် ‘စိတ်’-ဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ အမြင်မှားကို ဖြစ်ပွားစေသော သဲလွန်စများမှာ ‘စိတ်ပစ္စည်း’မျှသာ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်

သည်။ သဲလွန်စများမှာ လူဝင်စား၊ သေရွာပြန်၊ သေခါနီးအာရုံ၊ တစ္ဆေသရဲ၊ နတ်ဖမ်းစား၊ အစစများ ဖြစ်သည်။ ဤသဲလွန်စများကို စိတ်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ဝေဖန်သုံးသပ်နိုင်လျှင် ရှေးဘဝနောက်ဘဝအမြင်မှားများ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ် ကြမည် ဖြစ်သည်။

အခန်း(၃)

ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ သဲလွန်စသုံးသပ်ချက်

၉။ လူဝင်စားသုံးသပ်ချက်

‘လူဝင်စား’-သည် အရှေ့တိုင်းသားတို့၏အတွက် ဟောင်းနေသာပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ ကုန္ဒိယ၊ မြန်မာ၊ သီရိကလိာ၊ ထိုင်း-စသော နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများ သည် လူဝင်စားပုံပြင်များ နားနှင့်အလျှံ ကြားဖူးနေကြသည်။

ယနေ့ခေတ်၌ကား အနောက်တိုင်းသားများလောကဝယ် ‘လူဝင်စား’ ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ ‘လူဝင်စား’-သည် အနောက်တိုင်းသားများလက် ရောက် သောအခါ အသက်ဝင်ရှင်သန်လျက် အရောင်စူးရှ တောက်ပလာသည်။ အ ဘယ်ကြောင့်နည်း? အနောက်တိုင်းသားတို့သည် သိပ္ပံပညာဖြင့် ကမ္ဘာ့အလည် ဂုဏ်ထည်ကြပြီးသူများ ဖြစ်၍ သူတို့ပြောလျင် ဟုတ်၍ပင်ဖြစ်ရမည်-ဟု ယုံကြည် ခံရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ အနောက်တိုင်းသားတို့၏ အကူကိုရသောအခါ လူဝင်စားသည် အရှေ့တိုင်းသားတို့လက်၌ အအိုအဟောင်းဘဝမှ ခေါင်းထောင်၍ ထလာ သည်။ ‘ကြက်တူရွေးကတော်တော်၊ မယ်တော်ကကဲကဲ’-ဆိုသကဲ့သို့ အနောက် တိုင်းသားတို့အပြောက တော်တော်-ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်းသားများက ကဲ- နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဗာဂျီးနီးယားတက္ကသိုလ် စိတ်ရောဂါဗေဒ ပါမောက္ခ စတီဗင်ဆင်သည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လူဝင်စားများကို အနိုင်နိုင်ငံသို့ အထပ်ထပ် ရှာမှီးလေ့လာနေခဲ့သည်။ လူဝင်စားနှစ်ထောင်လောက် ရှိခဲ့ပြီဖြစ် သည်။ လူဝင်စားကို ဤမျှလေ့လာပြီးသူ ဟူ၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ ရှားလိမ့်မည် ဖြစ် သည်။

ဤသို့လေ့လာသော စတီဗင်ဆင်သည် ဘာပြောခဲ့သနည်း?

ရှေ့ကနောက်ဘဝရှိသည်မှာ ဧကန္တပါပဲဗျာ-ဟု ပြောမည်ထင်ပါသလား၊ ဤသို့ မပြောပါ။ သူ့သုတေသနပြုချက်ကို ဖတ်ရသော အရှေ့တိုင်းကသာ သူကဲ့သို့ သုတေသနမပြုဘဲ အထက်ပါမှတ်ချက်မျိုး ချကြပါသည်။ ‘ရှေ့နောက်ဘဝရှိသည်မှာ ဧကန္တပါပဲ’-ဟူ၍။

စတီဗင်ဆင်၏မှတ်ချက်မှာ ဤမှတ်ချက်နှင့် အဓိပ္ပါယ်ချင်း ကွဲလွဲပါသည်။ ‘ရှေ့နောက်ဘဝရှိသည်-ဟု တစ်နေ့၌ ပြောနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်’-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။ သုတေသနပြုပြီးသမျှအရ ပြောနိုင်ခြင်း မရှိသေး။ ပြောနိုင်မည်ထင်ရုံမျှ ရှိသေးသည်-ဟူသော ဖြစ်သည်။

သမုဒ္ဒရာ၏သဘာဝကို သိရန် သမုဒ္ဒရာကိုကုန်အောင် လိုက်ကြည့်ရန် မလိုအပ်၊ လျက်ကြည့်၍လည်း ရမည်မဟုတ်။ တွေ့မြင်ရသမျှ သမုဒ္ဒရာကိုပင် ဉာဏ်ဖြင့်ဆ၍ သမုဒ္ဒရာသည် ဤသို့သဘောရှိသည်ဟု သိရသည်။ လူဝင်စားလည်း ဤအတူ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားခပ်သိမ်းကို စောကြောမှ လူဝင်စားသဘာဝ သိရမည်မဟုတ်၊ လူဝင်စားခပ်သိမ်းကိုလည်း ကုန်စုံအောင် လေ့လာနိုင်မည် မဟုတ်။ လူဝင်စားအတော်အသင့်လေ့လာလျှင် လူဝင်စားတို့သဘာဝ သိရမည်သာ ဖြစ်သည်။

စတီဗင်ဆင်၏ လူဝင်စားလေ့လာမှုသည် ပိုမိုမိုမြဲမြံနေသော လေ့လာမှု ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဆိုနိုင်သနည်း? လူဝင်စားများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မခြားလှသာကြောင့် ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မထူးခြားဘဲ အရေအတွက်များခြင်းသည် အကျိုးထူးတရားဖြစ်ပွားရန် ထောက်ကူလိမ့်မည် မဟုတ်။ အကျိုးနည်းမှုကိုသာ ဖြစ်ပွားရန်ရှိသည်။

အဘယ်သို့နည်း? အဓိပ္ပါယ်မထူးခြားသော်လည်း စကားတစ်ခုကို ထပ်၍ ထပ်၍ ဆိုလျှင် ဆိုသူနှင့်ကြားသူများ၌ စိတ္တဇဝင်လာနိုင်သည်။ တွေ့ကြုံဖန်များ၍ ယုံလာခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ လူဝင်စားသည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ခိုင်လုံသောသက်သေကို ပေးနိုင်သည်ဆိုလျှင် လူဝင်စားတစ်ယောက်သည် လုံလောက်ပြီဖြစ်သည်။ ပိုမိုမိုအနေဖြင့် နှစ်ယောက်သုံးယောက်ထက်ပိုရန် အကြောင်းမရှိသင့်။

စတီဗင်ဆင်အနေနှင့် လူဝင်စားနှစ်ထောင်လောက်သည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း သက်သေမလုံလောက်သေးဆိုလျှင် လူဝင်စားသည် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် သက်သေမြောက်သောကြောင့်သာ ဖြစ်ရမည်အမှန် ဖြစ်သည်။

စတီဗင်ဆင် ဆက်လက်ပြီး လူဝင်စား သုတေသန ပြုပါစေ။ လူဝင်စားဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ စတီဗင်ဆင် အဆုံးသတ်မည်မှာ အသေအချာဖြစ်သည်။

ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်၊မဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်၏နိုင်ရန်အတွက် ရှေ့နောက်ဘဝများကို ပြန်ပြောနိုင်ပါသည်ဆိုသော လူဝင်စားမျှဖြင့် လုံလောက်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် ဤဘဝသည် ကွဲပြားခြားနားသော ဘဝနှစ်ခုဖြစ်သည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိခဲ့သည်ဆိုလျှင် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြောနိုင်ရုံမျှဖြင့် မှန်ကန်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း လုံလောက်မည် မဟုတ်။

ခြားနားသောဘဝနှစ်ခုအကြား အဘယ်သို့ဆက်စပ်သည်ကို ဒဿနစကားဖြင့် သက်သေခံရမှ ဖြစ်မည်။ ထိုဘဝမှဤဘဝ၊ ဤဘဝမှအခြားဘဝ၊ အဘယ်သို့ဆက်စပ်သည်ကို အငြင်းပွားဖွယ်ကုန်သည်အထိ ရှင်းပြနိုင်ဖို့ လိုအပ်သည်။

သဘောတရားမပါသော လက်တွေ့သည် ချီးမွမ်းဖွယ် လေးစားလောက်ဖွယ် မရှိ။ လူပြိန်းတို့အလည်၌ လူရည်လည်လုပ်နိုင်ရုံမျှ ထွန်းတောက်မည်။ ဘဝနှစ်ခုအကြား ဆက်စပ်မှုသဘောတရားမပါဘဲ လူဝင်စားပြကွက်သည် လူပြိန်းများကို အမှောင်ထု ကြီးသည်ထက်ကြီးရန် တွန်းအားပေးခြင်းမျှ ဖြစ်သည်။

အကယ် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ရှိသည်မှာ အမှန်အကန်ဖြစ်ကြောင်း ပြလိုလျှင် လူဝင်စားသည် အလေးဂရုမပြုလောက်။ လက်တွေ့၏မီးရှူးတန်ဆောင် ဖြစ်သော သဘောတရားဖြင့် ရှင်းအပ်သည်။ သဘောတရားသ် ပညာရှိတို့၏ အလုပ် ဖြစ်သည်။

လူဟူသော သမုတိပညတ်၌ အခြေခံအားဖြင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာအပြင် အပိုသဘာဝတစ်ရပ်ရပ်အဖြစ် မရှိ။ လူ-ဟူသော သမုတိတရား ကျေကွဲပျက်ပြုန်းသောအခါ အခြေခံသဘာဝများဖြစ်ကြသော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးသည် နောင်ဘဝတစ်ခုခုသို့ အဘယ်အရာ သွားသနည်း? သို့မဟုတ် မသွားဆိုလျှင်လည်း ဘယ်အရာကို ဘယ်သို့ ဖြစ်စေသနည်း?

အကျိုးတစ်ခုခုသည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်သည်-ဟု ဆိုလျှင် အကျိုးနှင့်အကြောင်းတို့၏ ဆက်စပ်ပုံကို ပြနိုင်ရသည်။ ဆက်စပ်မှုမပြနိုင်ဘဲ ဆက်စပ်သည်-ဟုဆိုသော စကားသည် ပြည့်စုံသောစကား မဟုတ်။

ကမ္ဘာ့တစ်ဘက်ခြမ်းမှ လျှပ်စစ်ရုပ်သံလှိုင်း တစ်ခုခုသည် ကမ္ဘာ့ဤမှာ ဘက်ခြမ်းရှိ တီဗွီ၌ ထင်လာသောအခါ တီဗွီ၌ထင်မှုသည်အကျိုး၊ ကမ္ဘာ့ဟိုမှာ ဘက်ခြမ်းမှ ထုတ်လွှင့်မှုသည် အကြောင်း။ ဤအကြောင်းသည် အကျိုးအဖြစ် ရောက်ရန် အဘယ်ပုံပယောဂဖြင့်၊ အဘယ်မျှသောကာလကိုယူပြီး၊ အဘယ်ဌာနကို ကျော်ဖြတ်ခါ ဆက်စပ်ဖြစ်ပွားသည်ဟု အတိအကျ ပြ၍ရသည်။ ဆက်စပ်သည်ဆိုလျှင် ဆက်စပ်မှုကို ဤသို့ပြနိုင်ရန် လိုအပ်သည်။

နောက်ဘဝမှ ‘ကံတရား’သည် ဤဘဝ ဝိပါက်ဝိညာဉ်နှင့် ကမ္မဇရုပ်များ ဖြစ်ပွားရန် အကြောင်းပြုသည်-ဆိုလိုလျှင် ဆိုလိုသူသည် ဆိုမည့်စကား၌ပါဝင်သော အကြောင်းတရားဖြစ်သော ကံတရားသဘာဝကို သိမြင်ရှင်းပြရန် တာဝန်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ ကံတရား၏သတ္တိသည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်၊ ဤသတ္တိသည် ဤဘဝဖြစ်မည့်နေရာအရောက် မည်သို့သက်ရောက်သည်၊ ဤဘဝနှင့်ထိုဘဝအကြား ဖြစ်သောဌာနကို မည်သို့ကျော်ဖြတ်သည်၊ မည်မျှအချိန်ကိုယူ၍ ကျော်ဖြတ်သည်၊ မည်သည့်အသွင်ဖြင့် ကျော်ဖြတ်သည်-ဟု သိမြင်သည့်အတိုင်း ပြသရန် တာဝန်ရှိသည်။

ဤပြဿနာသည် ကမ္ဘာ့ဒဿနလောက၌ လုံးလည်ခတ်နေခဲ့သော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ သက်သေမပြနိုင်ကြ၍ မည်သူမျှအောင်ပွဲမရဘဲ ကိုယ်ထင်သည့်အတိုင်း ကိုယ်စိုင်း ပြုလုပ်နေကြရသောပြဿနာ ဖြစ်သည်။

လူသည် ကံကြောင့်ဖြစ်သည်-ဆိုလျှင် ‘လူအစ-ဝိညာဉ်က’-ဟု ဖြစ်မည်။ လူသည် မြေ၊ရေ၊လေ၊မီး ဓာတ်ဘက်ီးတွေကြောင့်ဖြစ်သည်-ဆိုလျှင် ‘လူအစ-ရုပ်က’-ဟု ဖြစ်မည်။ ဝိညာဉ်ကစသည်ဆိုလျှင် နာမ်ပဓာနဝါဒ၊ ရုပ်ကစသည်ဆိုလျှင် ရုပ်ပဓာနဝါဒ။ ဤနှစ်ဝါဒ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ငြင်းခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ဘယ်သူမျှ အနိုင်မရဘဲ သူမသာကိုယ်မသာမျှ ဖြစ်နေကြရသည်။

ဤသို့ဖြစ်နေသည်ကို အနိုင်ရရန် လူဝင်စားကို ဖော်သည်ဆိုလျှင် ချီးမွမ်းသင့်လိမ့်မည် မဟုတ်။ လက်တွေ့သည် သဘောတရား၏မှတ်ကျောက်သာ ဖြစ်၍ သဘောတရားကို မထောက်ကူနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်ပြဿနာသည် ဒဿနလောက-က ရှင်းမပြနိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။ ဒဿနလောက-က ရှင်းမပြနိုင်သောအရာကို

လက်တွေ့လူဝင်စားက ရှင်းပြနိုင်ရန် ကြိုးစားခြင်းမှာ အကျိုးမပြီးနိုင်သော လုပ်ရပ်သာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခြင်းဖြစ်သည်

ယေဘုယျအားဖြင့် အရှေ့တိုင်းဒဿနများသည် ‘နာမ်ပဓာနဝါဒ’ ဖြစ်ကြသည်။ ဣန္ဒြိယဒဿနများသည် ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝဒဿန အများအပြား ဖြစ်သည်။ ဤဒဿနများသည် ကမ္ဘာဒဿနသရဖူကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခြင်း မရှိကြ။ ကိုယ်အကြိုက်နှင့် ကိုယ်နေရုံမျှ ယုံကြည်မှုဖြင့်ရပ်တည်ရသော ဘာသာရေးဘဝ ခံယူနေကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ဒဿနဖြင့် ဖော်ထုတ်အောင်ပွဲခံ၍ မရသော ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်ကို လက်တွေ့ဘဝ လူဝင်စားများဖြင့် ရှာဖွေခြင်းဖြင့် မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် စတီဗင်ဆင်သည် နောက်ထပ် လူဝင်စားများကို ရှာဖွေမှု ဆက်လက် ပြုလုပ်သော်လည်း ဤပြဿနာ၏အဖြေကို အရဘဲသာလျှင် ဘဝနိဂုံးချုပ်ရမည် ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားကို လေ့လာသူများသည် နာမ်ပဓာနဝါဒကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းဖြင့် ညွှတ်ရှိုင်းကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့၏ နာမ်ပဓာနဒဿနကို ခိုင်မာမှုပြုကြရန် အထောက်အကူအဖြစ် အားပြုရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြုကြသည်မှာ မပြုအပ်သည်ကို ပြုကြခြင်း ဖြစ်၍၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်သော်လည်း မိမိယုံကြည်မှု၌ အတ္တဝါဒုပါဒါန် ဟူသော ကိုယ့်ဝါဒမှန် အစွဲ၏ စေခိုင်းချက်အရ ရေနစ်သူ သက်ကယ်ပင်ဆွဲဆိုသကဲ့သို့ ပြုမိပြုရာ ပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ပြုကြသူများ၌ ဗုဒ္ဓဘာသဝင် အများအပြားလည်း ပါဝင်နေကြသည်။ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်များမူကား

မဟုတ်ကြ။ သူတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဒဿနကိုမျှ သိမြင်ခြင်းမရှိကြသူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်-ဟု မှတ်ထင်ကြသူများ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဗုဒ္ဓဘာဝနာကို မပွားရသေးသော်မှ ဗုဒ္ဓဒဿနကို အောက်ထစ်ဆုံးအဖြစ် သိရန် တာဝန်ယူရမည် မဟုတ်ပါလော။

သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဗုဒ္ဓဒဿနကို မသိကြောင်း တာဝန်ခံကြသည်။ သူတို့၌ ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာ မပြုတ်ကြသေးဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ မပြုတ်ကြသေးခြင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ် မိစ္ဆာဒဿနများ ရှိနေသေးခြင်းကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ မိစ္ဆာဒဿနသည် ဗုဒ္ဓဒဿနဖြစ်သော စရဏဒဿန မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓဒဿနသည် သမ္မာဒဿန=သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်။ ဤအဆိုမှန်ကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သမ္မာတရား၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အစဦးဟောထားချက်ဖြင့် ထင်ရှားသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း သမ္မာဒဿနတရားကို မသိသောကြောင့် မိစ္ဆာဒဿနများ ပွားများမိကြခါ ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်အယူများကို အမှန်ထင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ရုပ်ပဓာန၊နာမ်ပဓာနဟူသော ကမ္ဘာ့ရှင်းမရသော ဝါဒများမှ ကောင်းစွာရှောင်ရှားခဲ့သောဝါဒ ဖြစ်သည်။ ရှောင်ရှားခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ပင် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ရှောင်ရှားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ပရိယာယ်ပေါင်းများစွာကို ပြောခဲ့သည်။ ဤဟောပြောချက် ပရိယာယ်ပုဒ်များကလည်း ပင်မသဘော ဓမ္မနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ဓမ္မများ၌ ရှေ့နောက်ဘဝဘက်ယိမ်းသော စကားများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဆိုလျှင် ထိုစကားများသည် ဗုဒ္ဓစကားနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း သိမြင်အပ်သည်။ ဗုဒ္ဓသံ စကားနှစ်ခွဲကိုပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အစား မဟုတ်ကြောင်း မယုံမှားအပ်သူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မ၌ ရှေ့နောက်ဘဝယိမ်းသော စကားများသည် ဗုဒ္ဓဒဿနကိုမသိဘဲ ဗုဒ္ဓတပည့်အစဉ်တွင် ပါဝင်နေသူများက ဗုဒ္ဓဒဿနကို နား

မလည်ကြသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာများ၏ အလွမ်းမိုးများ ခံရခါ ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာ သံများ ပေးသည့်အနေဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝများဆိုင်ရာကို ထည့်သွင်းခဲ့ကြခြင်း သာ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားလေ့လာမှုများ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ပါဝင်နေကြခြင်းမှာ ယောင်မှားပါဝင်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် မြင်းစီး၍ အထီးအမ မသိသူများ ပါဝင်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ပြီး နာမ်ပဓာနဝါဒကို လက်ခံနေသူများသည် ဗုဒ္ဓဝါဒီမဟုတ်ဘဲ နာမ်ပဓာန ဝါဒီများသာ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ရုပ်ပဓာနဝါဒ၊ နာမ်ပဓာနဝါဒဟူသော ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂဝါဒ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂဝါဒ အစွန်းနှစ်ဝမှလွတ်သော မဇ္ဈိမပဋိ ပဒါအရိယမဂ္ဂဝါဒဖြစ်သည်။

လူဝင်စားဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝရှိကြောင်း ပေါ်ထွန်းရန် ကြိုးစားနေကြသူ များသည် နာမ်ဝါဒီများ ဖြစ်ကြသည်။ စတီဗင်ဆင်တို့သည်လည်း နာမ်ပဓာနဝါဒီ ပင် ဖြစ်ကြသည်။ လူဝင်စားသည် နာမ်ပဓာနဝါဒ ခေါင်းထောင်ထရန် ကြိုးစား ချက်မျှ ဖြစ်သည်။ ဒဿနမှာ အောင်ပွဲမရဘဲ လူဝင်စားဖြင့် အောင်ပွဲရရန် မဖြစ် နိုင်သောအရာ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားများကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် လူဝင်စားအတွင်းမှပင် လူဝင်စား ၏ စိတ္တဇဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားချက်များ ပေါ်လွင်မည်ဖြစ်သည်။ လူဝင်စားများကို လေ့လာသောအခါ ဒေသအလိုက်၊ လူမျိုးအလိုက်၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုအလိုက်၊ ဝင်စားမှုသဘောများ ကွဲပြားပုံ တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်-

- (၁) မြန်မာပြည်၌ လူဝင်စားသည် သောင်းသိန်းမက ရှိသည်။ အခြား ဘာသာစကားဖြစ်သော နောက်ဘဝမှ ဘာသာစကားကို ပြော တတ်သူဟူ၍ မရှိဟု ဆိုရမည်။ အကယ်၍ရှိလျှင် ဤအကြောင်း ဟိုးဟိုးကျော်အောင် လူသိထင်ရှားမည်သာ ဖြစ်၍၊ ဤသို့ မထင် ရှားခြင်းသည်ပင် မရှိခြင်း၏သက်သေ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား လူ ဝင်စားများ၌ ရှိသည်။
- (၂) ထို့ပြင်လည်း မြန်မာလူဝင်စား အသောင်းအသိန်းတို့သည် အရေ အတွက် ဤမျှ အများအပြားရှိသော်လည်း နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့် စွာက ဘယ်သူဝင်စားသည်ဟူသော လူဝင်စားလည်း မရှိ-ဖြစ် သည်။ ဥပမာ-လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ထောင်သုံးထောင်က လေးငါး ထောင်က လူဝင်စားမျိုး ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း လူဝင်စား များ၌ ရှိသည်။
- (၃) ထို့ပြင်တစ်နည်းလည်း မြန်မာလူဝင်စား အများအပြားတို့သည် ဤသို့ အရေအတွက် များပြားသော်လည်း အခြားနိုင်ငံ၊ အခြား တိုက်တို့မှ လာရောက်ဝင်စားသည်ဟူ၍လည်း မရှိ ဖြစ်သည်။ မြန်မာမဟုတ်သော လူဝင်စားများ၌ ရှိသည်။
- (၄) နောက်တဖန်အားဖြင့် မြန်မာလူဝင်စား အများအပြားသည် လူ ဘဝမှ ဝင်စားသူချည်း မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ ဝင်စားသူလည်း အများအပြား ဖြစ်သည်။ ရာနှုန်းအနေဖြင့် ငါးသို့မဟုတ် တစ် ဆယ်အောက် လျော့မည်မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း လူ ဝင်စားများ၌ ဤသို့ တွေ့ရခြင်းမရှိ။
- (၅) နောက်တဖန်လည်း မြန်မာလူဝင်စား၌ ရုပ်ဘဝကူးများရှိပြီး၊ အ နောက်တိုင်း၌ ရုပ်ဘဝကူး မတွေ့ရ။
- (၆) မြန်မာလူဝင်စားများ၌ လူ့ဘဝမှ တိရစ္ဆာန်ဘဝကူးခြင်းများ ရှိပြီး၊ အခြားလူဝင်စားများ၌ လူမှတိရစ္ဆာန်ဘဝကူးခြင်းများ မတွေ့ရ။

- (၇) နိုင်ငံခြားလူဝင်စားများ ဘဝဟောင်းဘာသာစကား ပြောခြင်းများ၊ လူဝင်စားတိရစ္ဆာန်များ လူစကားမပြောကြ။
- (၈) မြန်မာလူဝင်စား၌ လူဝင်စားဖြစ်သူ ကိုယ်ဝန်အဖြစ်ရောက်မှ သေသူ ဝင်စားမှုရှိသည်။ ကမ္ဘာ့လူဝင်စား၌ ဤသို့မရှိ ဖြစ်သည်။
- (၉) မြန်မာ၌ လူမသေဘဲ လူဝင်စားရှိသည်။ အခြား၌ မရှိဖြစ်သည်။
- (၁၀) လူတစ်ယောက်သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားလည်းရှိ ဖြစ်သည်။ ဤတင်ပြချက် လူဝင်စားများ၌ လူမျိုး၊ဘာသာနှင့် ဒေသအလိုက် ကွဲပြားခြားနားခြင်းရှိပုံ အမြွက်မျှ တင်ပြချက် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို စနစ်တကျလေ့လာလျှင် ခြားနားချက်ပေါင်း အများအပြား ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာမည်မှာ အသေအချာဖြစ်သည်။

လူဝင်စားများသည် လူမျိုး၊ဘာသာ၊ဒေသအလိုက် ကွဲပြားမှုများ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရသနည်း? တစ်နေရာ၌ဖြစ်သော အချိုးအလိုက် အနည်းငယ် လွဲချော်ချက် ရှိသည်မှအပ အခြားနေရာလည်း ဖြစ်ရန်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့မဖြစ်ဘဲ တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း အဖြစ်များ ဖြစ်ပွားနေရခြင်းမှာ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သနည်း?

ဤပြဿနာသည် လူဝင်စားများ၏ အမှန်ဘဝမဟုတ်ဘဲ စိတ္တဇပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ကောင်လုပ်မည့်အရာ ဖြစ်သည်။ စိတ္တဇပစ္စည်းသည် သူ့ဒေသ၊ သူ့ဘာသာ၊ သူ့လူမျိုး၌သာ မကွဲတူညီ ရှိနိုင်ပြီး၊ အခြား ဒေသ၊ဘာသာ၊လူမျိုးတို့၌ မကွဲတူညီ မရှိနိုင်။

လူ၌ မိမိဘဝနှင့်မဆိုင်သော အကြောင်းများကို ထင်မြင်ပြောဆိုမှုမှာ ဖြစ်တတ်သောသဘော ရှိနိုင်ရန် ရှိသည်။ ဤအဖြစ်သည် ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ဟု လူများ မသိကြလျှင်သာ ရှိမည်၊ ဖြစ်နေသည်ကိုကား လူများ လက်ခံနေကြရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း လူဝင်စားအဖြစ်များသည် သူ့ဒေသ၊သူ့ဘာသာ၊ သူ့လူမျိုး၏ အကန့်အသတ်ကိုကား ခံရဟန်ရှိသည်။ သူ့ဒေသ၊ဘာသာ၊လူမျိုး၏ လူဝင်စားများ ဖြစ်တတ်မှုထက် ကျော်လွှား၍ ဖြစ်ကြမြဲ ရှိဟန်မတူ။

လူဝင်စားသည် အကယ် ရှေးဘဝမှလာ၍ လူဝင်စားသည်ဆိုလျှင် ဤသို့ အကန့်အသတ်ပြု၍ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ သဘာဝတရား၌ လူမျိုး၊ဘာသာ၊ ဒေသစည်းကို လိုက်နာရန်တာဝန် ရှိသည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ လူဝင်စားကိုလေ့လာရာ၌ လူဝင်စားအတွင်းပိုင်း၌ လေ့လာခြင်းမပြုဘဲ လူဝင်စား၏ တူညီသောလက္ခဏာများမှ ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိသည်များကို ခြုံငုံလေ့လာတွေ့ရှိရခြင်းများ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားများဟုတ်၊မဟုတ် သိနိုင်ရန်လေ့လာမှု၌ သဒ္ဓါခေါ်သော အယုံဖြင့် လေ့လာ၍ သင့်မည်မဟုတ်၊ ရစိခေါ် အကြိုက်ဖြင့်လည်း လေ့လာရန် သင့်မည်မဟုတ်၊ အနုဿဝခေါ် တစ်ဆင့်ကြားဖြင့်လည်း လေ့လာရန်သင့်မည် မဟုတ်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကခေါ် တစ်ခုတွေ့ နှစ်ခုတွေ့ဖြင့် အတွေ့မစုံဘဲ လိုရာကောက်ချက်ဆွဲ လေ့လာ၍လည်း သင့်မည်မဟုတ်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိခေါ် ကိုယ်ဆဋ္ဌအာရုံတွင် တွေ့ထင်ခါမျှဖြင့်လည်း လေ့လာရန်သင့်မည် မဟုတ်ပါ။ မှားယွင်းသော လေ့လာမှုများသာ ဖြစ်ပေမည်။

တွေ့ရသမျှ လူဝင်စားများ၌ လူဝင်စားသူများသည် အတိတ်ဘဝမှလာခဲ့သူများဖြစ်သည်ဟူသော အဆိုကို ချေဖျက်စေသော လူဝင်စားများ ပါဝင်နေခြင်းသည် ကောင်းစွာသတိပြုသင့်သောအချက် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို အယုံ၊အကြိုက်၊တစ်ဆင့်ကြား၊ကြံလုံး၊ကိုယ်တွေ့တို့ဖြင့် ချေဖျက်ကျော်လွှား ခြွင်းချန်ထားမှု မပြုသင့်။

ဝင်စားမည့်သူမသေဘဲ လူဝင်စားမှုမျိုး၊ လူတစ်ယောက်သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားမှုမျိုးနှင့် လူဝင်စား ကိုယ်ဝန်အဖြစ်ရောက်မှ ဝင်စားမည့်သူ သေမှုမျိုးသည် လူဝင်စားလောက၌ အမှန်တကယ်ပင် အရေအတွက်မနည်းလှအောင် ရှိနေသည်။

ဝင်စားမည့်သူမသေဘဲ လူဝင်စားမှုတစ်ခုကို ယနေ့အထိ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသော သက်တော်၉၈နှစ်အရွယ်ရှိ မင်းကွန်းတောင်ရိုးမှ တရားပြဆရာတော်ကြီးဖြစ်သော သုံးဆယ်ပေးဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားတော်မူသည့် အဖြစ်အပျက်မှာ ဧရာဝတီမြစ်ရိုး ရွာတစ်ရွာ၌ ဖြစ်သည်။ ရွာမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ရွာကိုဆိုက်ကပ်၍ အောက်ပြည်မှဈေးရောင်း ဈေးလှေကြီးပေါ်မှ လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် လူငယ်တို့ဘာဝ ချစ်ကြိုက်နေခဲ့သည်။ ရက်အတန်ကြာ၍ ရွာမှ ဈေးလှေကြီး စုန်ထွက်သောအခါ တိတ်တဆိတ် လိုက်သွားခဲ့သည်။ ဤသို့ လိုက်သွားသည်ကို မိဘများမသိရန် လှည့်စားမှုတစ်ခု ပြုထားခဲ့သည်။ ရေခပ်အိုး၊ ဖိနပ်၊ ဆပ်ပြာနှင့် အဝတ်အစားများကို ရေစပ်မှာထားခဲ့သည်။ မိဘများက သူတို့သမီး ရေနစ်သေပြီဟု မှတ်ယူကြသည်။ အလောင်းရှာကြသည်။ မတွေ့သောအခါ လက်လျှော့ပြီး ဆွမ်းသွတ်ကြသည်။ တစ်နေ့၌ ရွာတွင်မွေးဖွားသော ကလေးတစ်ယောက်သည် ရေနစ်သေသူဝင်စား ဖြစ်ကြောင်း ပြောလှာသည်။ အကြောင်းထူပွတ်နှင့် ဇာစ်မြစ်များကို မကြွင်းမကျန် ပြောနေသည်။

အောက်ပြည်သို့ ချစ်သူနောက်လိုက်သွားသော မိန်းကလေးသည် သားသမီးတစ်ယောက်နှင့်ယောက် ရပြီးနောက် မိဘနှင့်ရွာကို လွမ်းဆွတ်သည်နှင့် ကလေးများကိုပိုက်၍ မိဘရပ်ထံ ပြန်လာခဲ့သည်။ ရွာရေဆိပ်အရောက်၌ သေသူမိန်းကလေးပြန်လာပြီဟု ရွာသူရွာသားများ အုတ်အော်သောင်းနင်း ပြောဆိုကြသည်။ ဤအသံကိုကြားရပြီးနောက်၌ ဝင်စားဆိုသူသည် ထိုမိန်းကလေး အကြောင်း မည်သို့မျှ မပြောတတ်ဘဲ အ-သွားခဲ့သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် မသေဘဲ ဝင်စားမှုဆိုင်ရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်း နောက်တစ်ခုလည်း မှတ်သားရန် ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ် အပျက်ကိုပြောပြသူမှာ မင်းကွန်းတောင်ရိုး ရန်ကင်းချောင်မှ ဆရာတော်ဦးဒီပ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်မိန့်ကြားစဉ်က အမှတ်တမဲ့ဖြစ်၍ မြို့အမည်ကို မေ့ခဲ့သည်။ မြို့တစ်မြို့ဟူ၍သာ မှတ်မိတော့သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ထိုမြို့ ကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ ဖြစ်သည်။ နှစ်အတန် ကြာက ထိုကျောင်းဘုန်းကြီးသည် သေလုမျောပါး နာဖျားမကျန်းဖြစ်သည်။ ဤ ကျောင်းသို့ ကလေးတစ်ယောက်လက်ဆွဲ၍ တကာမတစ်ယောက် ရောက်လာ သည်။ ဘုန်းကြီးသည် တကာမကို ဘယ်ကလာသည်၊ ဘာကိစ္စလာသည်ကို မေးမြန်းရာ တကာမက သူလာရခြင်းမှာ ဤကလေးက ဤကျောင်းသွားလို ကြောင်း၊ ဤကျောင်းမှာ သူ့နောက်ဘဝက ဘုန်းကြီးအဖြစ် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သော ကျောင်း ဖြစ်ကြောင်း အထပ်ထပ်ပူဆာ၍ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ကလေးကို ဘုန်းကြီးမေးမြန်းသည်။ ဒါ-မင့်ကျောင်းဖြစ်တယ်ဆိုလျှင် မင်းက သည်ကျောင်းထိုင်သွားတဲ့ ဘုန်းကြီးဘယ်သူလဲ-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကလေး ကလည်း ပြန်ဖြေသည်။ သူဟာ ဘုန်းကြီးဦးဉာဏော-ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီး က ပြန်ပြောသည်။ ‘ဘုန်းကြီးဦးဉာဏောက ငါကွ၊ မင်းက ဘုန်းကြီးဦးဉာဏော ဝင်စားတာဆိုလျှင် ဦးဉာဏောရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိမြင်အောင် ဘာပြနိုင်သလဲ’ ဟု ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်ကလည်း ပြန်ပြောသည်။ တပည့်တော် ဦးဉာဏော အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဦးဉာဏောဘဝက မြှုပ်ထားခဲ့သည့်ငွေအိုးကို ပြပါမယ်ဟု ဆိုခါ ဦးဉာဏော အမှန်တကယ်မြှုပ်နှံထားသည့် ငွေအိုးကို ပြသသည်။ ဦးဉာ ဏောလည်း ပြောစရာစကား ကုန်သွားသလိုဖြစ်ခါ သည်လိုဆိုတော့ သည်ငွေ အိုးတဝက်ကို မင်းယူကွာ၊ ငါ-တစ်ဝက်ပဲယူတော့ပါတော့မယ် ပြောခါ ငွေအိုး တဝက်ကို ပေးလိုက်ရသည်ဟု ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်၏ ဒုတိယတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ပိုမိုပြည့်စုံဖြစ်သွားရန် တတိယ လူမသေဘဲဝင်စားမှုတစ်ခု ထုတ်ပြပါဦးမည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြသူမှာ ကလေးဝမြို့မှ ထီးလင်းနယ်သား တရားစာလိုက်စားသော တကာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူ့နာမည်ကို အမှတ်မရတော့ပါ။ ကလေးဝမြို့နယ် ဆက်သွယ်ပို့ဆောင်ရေး၌ လူကြီးလုပ်လာခဲ့သော ကျောင်းဆရာဟောင်း ဦးထွန်းအောင်တို့၏မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က ထီးလင်းမြို့၌ ဖြစ်သည်။ ရက်စက်စွာ အဖမ်းအဆီးပြုသော တောခေါင်းကို သစ်ခုတ်သူအရပ်သားများက တောထဲမှာပင် ဓားဖြင့် ဝိုင်းခုတ်သတ်ပစ် ထားခဲ့ကြသည်။ နောက်ရက်များ၌ အခြားသစ်ခုတ်လာသူများသည် ဓားခုတ်ခံပြီးလဲနေသော မသေသေးသော တောခေါင်းကိုတွေ့ကြရပြီး ထီးလင်းမြို့ဆေးရုံသို့ တင်ပေးကြသည်။ တောခေါင်းမှာ အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပြီး များစွာမကြာမီမှာပင် ထီးလင်းမြို့၌ ထူးခြားသော ကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားသည်။ ထိုကလေး၏ ခေါင်းခါးခြေလက်တို့၌ ဓားဒဏ်ရာများအပြည့်ဖြင့် မွေးဖွားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကလေး စကားပြောတတ်သောအခါ၊ ထိုကလေးသည် သူ့ဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ကို ဘယ်တောမှာ ဘယ်သူတွေက ဝိုင်းဝန်း၍ ဓားဖြင့်ခုတ်ကြကြောင်း အတိအကျပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့် သက်သေထူပြောဆိုသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်မျိုး မြောင်မြို့နယ် ဆင်ခေါင်းတောင်အနီး ကျေးရွာများ၌လည်း ရှိသည်။ ပဲခူးတိုင်းအတွင်း တောင်ငူလည်း ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ပန်းအိုးအတွင်းမြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းတဝက် ပေးရဖူးသည်အထိ ဖြစ်ဖူးချက် ရှိသည်။ ဤအကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကိုယ်မြင်ဖြစ်လိုလျှင် သုတေသနပြုကြရန် ဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးသေပြီး နှစ်ဦးဝင်စားမှုမလည်း အများအပြားပင် ရှိသည်။ မြန်မာပြည်အတွင်း သင့်တင့်သော စပ်စုသူများအဝန်းအဝိုင်း၌ ဤသို့သော စကားကို ကျယ်ကျယ်ကလေး ပြောကြည့်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ထိုသူထံမှထွက်လာ၊ အခြားသူထံမှထွက်လာဖြင့် ဤသို့သောစကား အလျှံပယ်ကြားရမည်မှာ မလွဲမချ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအကြောင်းများသည် တင်ပြခြင်းဖြင့် ရှည်လျားမှုသာ အဖတ်တင်ဖွယ်ရှိ၍ မယုံနိုင်လျှင် ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်းဖို့သာ ညွှန်းခဲ့ရမည်။

ဤအဖြစ်အတွင်း၌ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပွားမှုတစ်ခုကိုကား တင်ပြရမည်။ ဤအဖြစ်မှာ စာရေးသူနှင့်မိတ်ဆွေများ အဝန်းအဝိုင်းအတွက် ရှားရှားပါးပါးအဖြစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ လူဝင်စား မိခင်ဝမ်းရောက်ပြီးနောက်မှ ဝင်စားမည့်သူ သေဆုံးမှုဖြစ်သည်။

ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ၌ ဖြစ်သည်။ အချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်အပြေး ဂျပန်အဝင် အုပ်ချုပ်မှုလျော့လျဲချိန် ဖြစ်သည်။ ခေါင်းကွဲရွာ၌ နံနက်စောစော ဓားပြများ ဝင်တိုက်ကြသည်။ ဓားပြများ၌ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ ပါသော်လည်း ကျွမ်းကျင်စွာပစ်တတ်ကြဟန် မတူ။ ရွာအုပ်သူကြီး၏ နှစ်လုံးပြုးသေနတ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုကို အနိုင်ရအောင် မတိုက်နိုင်ကြ။ တိုက်ပွဲ၌ ဓားပြဗိုလ် ကျဆုံးသည်။ ကျန်ဓားပြများက ရွာကိုမီးရှို့၍ ကစဉ်ကလျား ထွက်ပြေးကြသည်။ မီးငြိမ်းသူငြိမ်း၊ ထွက်ပြေးသူဓားပြနောက် လိုက်သူလိုက်ဖြင့် မီးကိုလည်းနိုင်ပြီ၊ ဓားပြအများအပြားကို သေစေခါ အနိုင်ရကြသည်။ နံနက်ကိုးနာရီထိုးသောအခါ အကြွင်းအကျန်ကို တောနင်းရှာဖွေနေကြသည်။

ထိုအချိန်၌ ရွာမှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် အခင်းအေးပြီဖြစ်၍ အဖော်များနှင့် ရေကန်ရှိရာသို့ ရွာမှရေခပ်ထွက်ခဲ့သည်။ လမ်း၌ ဓားပြဗိုလ်အလောင်းကို တွေ့ရှိရာ ထိုအမျိုးသမီးက ရဲဝံ့စွာပင် ဓားပြဗိုလ်အလောင်းကို ခြေဖြင့်သွားကန်ခဲ့သည်။

နောင်အခါ ထိုအမျိုးသမီး မီးဖွား၍ ကလေးကြီးမြင့်လာသောအခါ ကလေးက ပြောဆိုသည်။ သူ့ဓားပြငိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သည်။ အခြားရွာများ၌ ဓားပြတိုက်သံ၊ ဓားပြလိုက်သံများကိုလည်း ဤကလေးသည် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။ ဤကလေး ဆယ်လေးငါးနှစ်အရွယ်ရောက်၍ ကိုရင်ဝတ်သောအခါ ဤကိုရင်၏ဦးလေးဘုန်းကြီးသည် ကိုရင်ဓားပြဘဝက မွေးရပ်ရွာအနီးတောကျောင်း၌ ကိုရင်၏ ဓားပြဘဝကတော်ခဲ့သော အစ်ကိုအရင်းကို ကပွယ်ပြုလျက် နေထိုင်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့၌ ကိုရင်နှင့်မိခင်တို့သည် ဤတောကျောင်း ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်ရပ်များကို ပြောဆိုကြပြီး၊ ကပွယ်တကာကြီးက ကိုရင်ကို ဓားပြဘဝက ဖခင်ကြီးထံ ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ကပွယ်ကြီးသည် စမ်းသပ်လိုသဖြင့် ကျင်ငယ်စွန့်ဟန်ပြုခါ မယောင်မလည်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်သွားနေရာမှ နောက်ချန်ခါ ကိုရင်ကို ရှေ့မှသွားစေခဲ့သည်။ ကိုရင်လည်း တစ်ခါတစ်ခေါက်မျှ မရောက်ဘူးသောရွာသို့ ချောမောစွာ သွားနိုင်ရုံမျှမက ရွာ၏ အကွေ့အကောက်လမ်းများကိုပင် အမှားအယွင်းမရှိ အိမ်အရောက် သွားခဲ့သည်။ ဖခင်ကြီးကိုတွေ့သောအခါ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ငိုပွဲဆင်ကြသည်။ ဖခင်ကြီးကလည်း လိုသည်ကိုယူရန် ပြောခဲ့သည်။ ဓားပြဘဝက ခိုင်ယာရီဘုတ်အုပ် တစ်ခုမျှသာ ယူခဲ့ပြီး ဓားပြဘဝက သူများမသိအောင် သိုဝှက်ထားခဲ့သော ပစ္စည်းအချို့ကိုပင် ပြောဆိုထားခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် ကိုယ်တိုင်လေ့လာနိုင်သော အဖြစ်အပျက်မှန်များ ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်များကို ကြည့်လျင် လူဝင်စားဟူသည် သေပြီးသူတစ်ဦးဦးက လာရောက်ဝင်စားသည်ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ် အပျောက်ပျက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

မသေဘဲ ဝင်စားမှု၊ သေပြီး နှစ်ယောက်ဝင်စားမှု၊ သေသူမှာ ဤမှာဘက်လူအဖြစ်ရောက်ပြီးမှဖြစ်မှု၊ ဤအမှုများသည် ကျီးမဲအများထဲမှ ကျီးဖြူများ

ဖြစ်ကြသည်။ ကျီးများ အမဲချည်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ရန် ကျီးဖြူအများကို ပြရန် မလို၊ ကျီးဖြူတစ်ကောင်မျှ ပြရုံဖြင့်လုံလောက်သည်ဟူသော အနောက်တိုင်းတက္ကသိုလ်တစ်ခုမှ ပါမောက္ခတစ်ဦး ပြောစကားအတိုင်း ပြောရလျှင် ကျီးဖြူများမှာ အများအပြား ဖြစ်နေသည်။

လူဝင်စားမှု၌ သေသူများက လာရောက်ဝင်စားသည်ဟု ထင်မှတ်ဖွယ် အများအပြားကို၊ ဤသို့ ထင်မှတ်ဖွယ်မရှိကြောင်း သိနိုင်ရန် ဝင်စားမည့်သူ မရှိဘဲ၊ လူဝင်စားအများအပြားက သက်သေခံပြနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသက်သေခံချက်များအရ လူဝင်စားသည် လူဝင်စားဟု ဆိုရသော်လည်း အကယ် ဝင်စားခြင်းမရှိသော လူဝင်စားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူဝင်စားကို အမှန်အကန်ကျအောင်ခေါ်လျှင် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’-ဟူ၍သာ ဖြစ်မည်။ ဝင်စားခံရသူ၌ ဝင်စားခံရသူမဟုတ်ဘဲ ဘယ်အရာဟုမသိသော အရာတစ်ခု ဝင်စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘယ်အရာဟုမသိသည်ကို အမည်တပ်ပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ အဝင်စားခံရခြင်းကိုသာ အမည်တပ်ပြောဆိုသောအနေဖြင့် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’-ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့ပင် လူဝင်စားသည် လူဝင်စားမဟုတ်ဘဲ ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’ သာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’သည် လူဝင်စားလောက် သိလွယ်မြင်လွယ်မှုမရှိ ဖြစ်သွားသည်။ လူဝင်စားသည် ဝင်စားသည်မှာ လူဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်မခက်၊ ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’မှာ ဝင်စားသူမှာ ‘သူမဟုတ်သူ’-ဟူ၍ ဖြစ်သောကြောင့် ‘သူမဟုတ်သူ’မှာလည်း အများအပြား ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ‘သူမဟုတ်သူဝင်စား’သည် ဝင်စားသူ ဘယ်သူဖြစ်သနည်းဟု ပြဿနာတက်သည်။

ဤစာ၌ ဤပြဿနာကိုဖြေရန် တာဝန် တကယ်မရှိ။ ထို့ကြောင့် အားစိုက်ခွန်စိုက်ပြု၍ ဤပြဿနာကို မဖြေလို။ တာဝန်ရှိသူများကသာ အတိအကျဖြေဆိုလိမ့်မည် ဟုသာ ဖြေလိုသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဤပြဿနာ၏အဖြေအဖြစ် မြင်ထားခြင်းမရှိသလော-ဆိုလျှင်ကား မှားသည်ဖြစ်စေ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ ‘ရှိသည်’-ဟုပင် ဖြေရမည်။

လောက၌ စုန်းနတ်တစ္ဆေဆိုသောအရာများ ပူးဝင်သည်ဆိုသည်များကို လူတိုင်းနီးပါး တွေ့ဖူးကြမည်။ ပူးဝင်မှုသည် အပူးအဝင်ခံရသည့် ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အပူးဝင်ခံရသူသည် ဤသို့ အပူးဝင်ခံရချိန်၌ အပူးဝင်ခံရသူ မဟုတ်တော့ဘဲ အပူးဝင်ခံရသူအပြင် နောက်တစ်ယောက် ဖြစ်နေရသည်။ အပူးဝင်ခံရသူသည် ပူးဝင်သူ၏ဘဝ၊ ဓလေ့၊ အခြေအနေကို ဘယ်မှ သင်ကြားမှတ်သားလေ့ကျင့်ထားရသည်မရှိဘဲ ချောမောစွာ ပြောပြ၊ပြုမူနေနိုင်သည်။ ဥပမာ မြန်မာပြည်၌ ရွှေဖျဉ်းငယ်နတ် ပူးမည်ဆိုလျှင် ရွှေဖျဉ်းငယ်သည် သူ့အကြောင်းကို ခရာစေ့တွင်းကျ မေးသမျှပြောမည် ဖြစ်သည်။

အိပ်မေ့ချခံရသူဖြစ်စေ၊ အမှောင့်ပယောဂ အသွင်းခံ ပူးခံရသူ ဖြစ်စေ၊ အကြောင်းတစ်ခုခုဖြင့် အမှောင့်လိုင်းကဲ့သို့သော တစ်ခုခုသောလိုင်းအတွင်း ရောက်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူဦးနှောက်၌ မျက်စေ့စသော ကိုယ်ပိုင်အာရုံခံ အင်္ဂါများမှရသော အာရုံအပြင် စိတ်လိုင်းတစ်ခုခု အရိုက်ခတ်ခံရခါ မိမိဦးနှောက်ဖြင့် ဖမ်းယူမိနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ချုပ်၍ပြောရမည်။ ဤအဖြေသည် ဤစာ၏ ပဓာနစကားမဟုတ်ဟု မှတ်ယူကြစေလိုသည်။

ဤစာ၏ ပဓာနစကားသည် လူဝင်စားဖြင့် ရှေးဘဝနောက်ဘဝ မကောက်ယူနိုင်ကြောင်း၊ ရှေ့နောက်ဘဝ၏ သဲလွန်စအပြုခံရသော လူဝင်စားကို သုံးသပ်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

လူဝင်စားသုံးသပ်ချက် ဤမျှဖြင့် နိဂုံးချုပ်မည်။ လူဝင်စားများ လူတကယ်ဝင်စားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို အမေရိကန်ဟားဘတ်တက္ကသိုလ် စိတ္တဗေဒ ပါမောက္ခဝီလျံဂျိမ်း ပြောဆိုသောစကားဖြင့်ပင် ပြန်ပြောရမည်။ ‘ကျီးအားလုံး မဲတယ်ဆိုတဲ့နိယာမ ချေဖျက်ဖို့ ကျီးများအားလုံး မဲမဲကြောင်း ကြိုးစားနေဖို့မလို၊ ကျီးဖြူတစ်ကောင်သာ ရအောင်ရှာဖို့လိုတယ်’ ဆိုသကဲ့သို့ပင် လူဝင်စားအား လုံးကို နောက်ဘဝမှလူများ ဝင်စားမှုမဟုတ်ကြောင်း ကြိုးစားပြရန်မှာ မလိုသော အရာ ဖြစ်သည်။

၁၀။ သေရွာပြန်သုံးသပ်ချက်

သေရွာပြန်သည်လည်း ရှေးဘဝနောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်ယူဆမှု၏ သဲလွန်စ ဖြစ်သည်။ သေရွာပြန်သည် လူ့လောက၌ အမှန်တကယ်ရှိသောအရာ ဖြစ်သည်။ ရှေးပဝေသဏီကလည်း ရှိသည်၊ ယခုလည်း ရှိသည်။ ဤဒေသ ဤလူမျိုး၌လည်း ရှိသည်၊ အခြားဒေသ အခြားလူမျိုးတို့၌လည်း ရှိကြသည်။

သေရွာပြန်သည် မသုံးသပ်သင့်သော အချက်ငါးချက်မှ တစ်ချက်ချက် ဖြင့် သုံးသပ်မည်ဆိုလျှင် ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် ဆက်နွှယ်နေသည်ဟု မလွဲမသွေ သိမြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ မသုံးသပ်သင့်သော အချက်ငါးချက်မှာ ယုံ၊ကြိုက်၊ကြား၊ ကြံ၊တွေ့ များပင် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ငါးချက်ကိုလွှတ်၍ သုံးသပ်လျှင် သေရွာပြန်သည် ရှေ့နောက်ဘဝနှင့် သက်ဆိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

သေရွာပြန်ဟူသည် မသေမီ မျောသွားခြင်းများဖြစ်ပြီး၊ အသက်ရှူမှု သို့မဟုတ် နှလုံးခုန်မှုများ ရပ်သွားပြီးနောက် မျောရာမှ သေသည့်အဖြစ် ရောက်မသွားဘဲ ပြန်လည်အသက်ရှူလာသူကို ဆိုလိုသည်။ သေရွာပြန်၏ အဖြစ်အပျက်မှာ မျောသွားသူက မျောသွားစဉ် ဖြစ်ပျက်သိရှိသည်ကို ပြောပြချက်များ ဖြစ်သည်။

သေရွာပြန်၏ဇာတ်လမ်းများသည် နိုင်ငံတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်း၊ ဘာသာတိုင်း ရှိကြသည်။ ငယ်စဉ်က ယုဝတီဂျင်းဖောမယ်ရေးသော မချမ်းဘောမြို့နယ် နမ့်ခမ်းရွာမှ ကျေးရွာလူကြီး အကီးဝါးဖုန်၏ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ရသည်။ ဤသေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည်မှာ အကီးဝါးဖုန်ကို ယုဝတီဂျင်းဖောမယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် မတွေ့ရဘဲ ခရစ်ယာန်ဘာသာအဖြစ် တွေ့ရ၍ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေရပုံမျိုးဖြစ်သည်။ အကီးဝါးဖုန်ကလည်း တစ်ဘက်မှ ဖြစ်စေ ချင်ချက်ကို အားတုံ့အားနာသဘောနှင့် ‘ခင်ဗျားတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာက အလျင်လာလျင် ခင်ဗျားတို့ဗုဒ္ဓကို ကျနော်တို့ အလျင်ရှိခိုးမှာပဲ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ အခုခရစ်တော်က ကျနော်တို့ဆီ အလျင်လာ၍ ခရစ်တော်ကို ရှိခိုးရကြောင်း ပြောပြရာမှ ခရစ်တော်နှင့် တွေ့ပုံအကြောင်း ဖော်ပြရန် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့၌ အကီးဝါးဖုန် အပြင်းဖျားပြီး မေ့မောသွားသည်။ ဤသို့ဖြစ်စဉ်၌ အကီးဝါးဖုန်၏ခံစားချက်၌ မီးခိုးမှောင်လုံးကြီးအတွင်း သက်ဆင်းကျရောက်နေရပုံမျိုး၊ အားငယ်စရာအခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဤအချိန်၌ အဝတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို သူတွေ့သည်။ ထိုသူက သူ့အား ဤအခြေအနေဆိုးက လွတ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အကီးဝါးဖုန်သည် သတိရသောအခါ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုတွေ့လျင် ကိုးကွယ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မကြာမီပင် ဤနယ်၌ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုများ ရောက်လာပြီး အဝတ်ဖြူနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးကို တွေ့ရှိကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

တစ်ချိန်ကလည်း ရွာတစ်ရွာ၌ လူရွယ်နှစ်ဦး တောထဲမှာ မြေများတူးနေကြစဉ် လူရွယ်တစ်ယောက်မှာ မြေတောင်းကို လှည်းပေါ်တင်ရန် ချီမရာ မြေတောင်းနှင့်အတူ လဲကျမေ့မောခဲ့သည်။ ကျန်သောအဖော်လူရွယ်သည် ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘာဖြစ်သလဲ-ပြာပြာသလဲ မေးသော်လည်း အဖြေမရဖြစ်၍၊ တတ်သမျှ

မှတ်သမျှ နှိပ်နယ်ပြုစုပေးနေရသည်။ လဲကျသူမှာ အတန်ကြာသည်အထိ လုံးဝ မလှုပ်မရှား ရှိနေခဲ့သည်။

ဤအချိန်၌ လဲကျသူဖြစ်နေသည်မှာ သရက်ပင်များ အများအပြား ပေါက်ရောက်နေသော တောအုပ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးစွာ လျှောက်သွားနေခဲ့သည်။ တောအုပ်ကြီးသည် သာယာပျော်မွေ့ဖွယ် ဖြစ်သည်။ ဤတောအုပ်အတွင်းမှာပင် နေတော့ဖို့ စိတ်ဖြစ်နေသည်။ နေတော့ မလား-ဟု ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်မှုပြုရန် မေးခွန်းမေးကြည့်သောအခါ အိမ်ကသား မယားတွေရှိသေးတာပဲ-ဟူသောအဖြေ ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် မနေတော့ ဘူး-ဟု ဆုံးဖြတ်ခါ နောက်ကြောင်းပြန်လာခဲ့ရသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤအခါ၌ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလာခါ လဲကျသူမှာ သတိရ လာသည်။

ထိုရွာ၌ပင် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောဂါ တစ်ခုဖြင့် မေ့မောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့ မေ့မောချိန်၌ အမျိုးသမီးမှာ တစ်နေရာ သို့ ရောက်သွားသည်။ ဤနေရာ၌ မဏ္ဍပ်ပေါင်းများစွာဖြင့် ပျော်ရွှင်နေကြပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က သေခဲ့ပြီဖြစ်သော သူ့ဘကြီးမဏ္ဍပ် ဖြစ်နေသည်။ ဤမဏ္ဍပ် အတွင်းဝင်ရန် ပြောကြသော်လည်း သူက မဝင်ဘဲရှိခဲ့သည်။ မဏ္ဍပ်အကာကြား မှ သူ့ဘကြီးကို ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုခဲ့သည်။ အိမ်ပြန်ဦးမှဖြစ်မှာ-ဟု ခွဲခွါလာ ခဲ့သည်။ ဤအခါမှ မေ့မောသွားသူ သတိရလာသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုရွာမှာပင် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း နောက်တစ်ခုလည်း ရှိပြန်သေးသည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ အမျိုးသားတစ်ဦး ရောဂါဖြင့် မေ့မောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့မောနေ စဉ်၌ အမျိုးသားမှာ တစ္ဆေတစ်ယောက်က အတင်းအဓမ္မဆွဲခေါ်သည်ကို ခံနေ ရသည်။ အမျိုးသားကလည်း ဆွဲခေါ်မှုကို ရုန်းကန်ငြင်းဆန်နေသည်။ နောက် ဆုံး ဆွဲခေါ်သူနှင့် နားပန်းချကြသည့်အဖြစ် ရောက်သည်။ ဆွဲခေါ်သူမှာ အောက် မှကျခါ အနိုင်ရပြီး၊ အိမ်ပြန်လာခဲ့ရသည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှ မေ့မောသူ

သတိရသည်။

ထိုရွာ၌ပင် ရဟန်းတကာမကြီး၊ ဘုန်းကြီးမယ်တော်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်လည်း နာဖျားမကျန်းဖြစ်ပြီး၊ သေငယ်ဇောနှင့် မျောသွားခဲ့သည်။ ဤသို့မျောသွားချိန်၌ အမျိုးသမီးကြီးမှာ နတ်ပြည်မှ နတ်ရထားများက သူ့အား လာခေါ်နေသည်ကို တွေ့ကြုံနေရသည်။ ထိုနတ်ရထားများသည် ကောင်းကင်၌ တည်နေသည်။ သူ့လာခေါ်ကြောင်းလည်း ပြောကြသည်။ သူက မလိုက်လိုသေးကြောင်း နောင်မှပဲလိုက်မည့်အကြောင်း ပြန်ပြောရသည်။ ဤအခါမှ နတ်ရထားများ ပြန်လှည့်သွားကြသည်။ နတ်ရထားများပြန်သွားမှ သတိရသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့သော သေရွာပြန်အဖြစ်များသည် မြန်မာပြည်၌ ဒုနှင့်ဒေး ဖြစ်သည်။ အခြားနိုင်ငံများ၌လည်း ဒုနှင့်ဒေးပင် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ သေရွာပြန်များ ဖြစ်ပျက်သော အဖြစ်အပျက်များမှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ တစုံတရာမရှိသော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ မျောနေချိန်၌ အသက်ရှူမှု၊ သွေးခုန်မှုများ မမှန်သည့်အလျောက် ဦးနှောက်ကလိုအပ်သော ဓာတ်ပစ္စည်းများ လိုသလိုမရဖြစ်ပြီး၊ ဦးနှောက်က သူလုပ်ချင်သလို အလုပ်များလုပ်သွားခြင်းဟူသာ မှတ်ယူထိုက်သည်။

ဦးနှောက်သည် ဤသို့ဖြစ်တတ်မှုသဘာဝလည်း ရှိသည်။ အောက်စီဂျင်ဓာတ် အပြည့်အဝမရလျင်ဖြစ်စေ၊ အရက်၊ ဘိန်း၊ ဆေးခြောက်၊ ယာမ ကဲ့သို့သော ဓာတ်ပစ္စည်းတစ်ခု၏ အဆိပ်သင့်သောအခါ၌ဖြစ်စေ၊ ဦးနှောက်သည် ရှေးအခါက သိုမှီးထားဘူးသော အချက်အလက်များကို ပုံသစ်အမျိုးမျိုးဖြစ်အောင် သူစပ်ချင်သလို စပ်သွားမြဲဖြစ်သည်။

သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများသည် တစ်ဒေသနှင့်တစ်ဒေသ မတူကွဲပြားခြားနားကြသည်။ မြန်မာတို့၏ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၊ ဣန္ဒိယ သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၊ ဥရောပ၊အမေရိက သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကွဲပြား ခြားနားကြခြင်းသည် တကယ် သေရွာမှပြန်လာသူတို့၏ ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ဘဲ သူတို့ရင်ထဲရှိ သေရွာမှသာ ပြန်လာသူတို့၏ဇာတ်လမ်းဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်မှာ ထင်ရှားသောအချက် ဖြစ်သည်။

ရဝမ် အကီးဝါးဖုန်က အမှောင်မီးခိုးထဲ တိုးရသည်။ မြန်မာဦးဘရှင်းက တစ္ဆေနှင့် လုံးရသည်။ ကုလားက ယမဒု အခေါ်ခံရသည်။ အနောက်တိုင်းသားများက လှိုဏ်ခေါင်းထဲဝင်ရသည်။ ဤအဖြစ်များမှာ အောက်စီဂျင် လျော့ပါးစဉ် ဖြစ်ပေါ်မှုများပင် ဖြစ်သည်။

ရဝမ်အကီးဝါးဖုန်က လူဖြူကယ်မမှု ခံရသည်။ မြန်မာဦးဘရှင်းက အိမ်ပြန်စရာရှိသေးသည်။ ဟိန္ဒူကုလားက ယမဒုမမြင်အောင် ပုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ အနောက်တိုင်းသားများက အလင်းရောင်ရှင်နှင့် တွေ့ရသည်။ ဤဖြစ်ရပ်များသည် အောက်စီဂျင်ပြတ်လတ်၍ ဆင်းရဲဖြစ်ရာ၌၊ ဆင်းရဲဖြစ်လျင်ဖြစ်သော ဆင်းရဲပြတ်တောက်ပြီး ဖြေဖျော်သောကိရိယာက အလိုအလျောက် အလုပ်လုပ်မှုကို ဦးနှောက်ကလုပ်သည်။ ဤအဖြစ်များမှာ ဤသို့အလုပ်ခံရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တရားထိုင်ရာ၌ပေါ်သောဝေဒနာနှင့် ဝေဒနာငြိမ်းမှုလည်း ဤအတိုင်း ဖြစ်သည်။ လူဦးနှောက်သည် သိပ်ဆင်းရဲလာလျှင် သိပ်ဆင်းရဲမှုကို ပျောက်ပျက်စေသော ဖျော်ဖြေမှုကိုပြုသော အစိတ်အပိုင်း မူချပါဝင်သည်။ တရားထိုင်ရာ၌ အရှူအထုတ်ကို ပြုသူများသည် သဘာဝအလျောက် ချိန်ကိုက်ရှူထုတ်မှုကို သဘာဝမကျအောင် လူက အရှူအထုတ်ပြုမိကြပြီး၊ အောက်စီဂျင်နှင့် ကာဘွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်များ သဘာဝမကျဖြစ်ခါ များစွာ ဆင်းရဲမှုများ ဖြစ်ပွားကြရသည်။

ဤဆင်းရဲကို များစွာအောင့်အည်းသောအခါ ဆင်းရဲမှုများကို ဖျော်ဖြေမှုများ သက်ရောက်လာရသည်။

သေရွာပြန်များလည်း ဤသို့သာဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပုံစံမတူ ကြသည်ကိုကား ----မထောင်သာ။ မတူနိုင်ခြင်းအကြောင်းသည် များလှသည်။

ထို့ကြောင့် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းသည် တကယ် သေရာမှပြန်လာသူတို့ ၏ တကယ်သေရွာဇာတ်လမ်းများဟု မမှတ်ထင်ကြဘဲ သေရွာပြန် ဆိုသူတို့၏ အာရုံထင်မှုဖြစ်သော သေရွာပြန်သူများ၏ဇာတ်လမ်းများဟုသာ မှတ်သားသင့် ကြသည်။

သေရွာသည် လူတို့မစဉ်းစားအပ်သောအရာ ဖြစ်သည်။ ‘သေ’-ဟူသော စကားသည်ပင် ‘လူ၏နိဂုံး’ အဓိပ္ပါယ်ရှိသောစကား ဖြစ်သည်။ ‘သေ’-ဟူသော ကြိယာသည် သေသူကတ္တားဖြစ်သောလူ၏ မရှိ၊ ကုန်ဆုံး၊ နိဂုံးချုပ်ခြင်း အနက် ဟောစကား ဖြစ်၍ သေပြီးနောက် သေရွာဖြစ်သော တစ်နေရာရောက်ဆိုသော အဖြစ်သည် ကတ္တားမရှိဘဲ၊ ဝါကျတစ်ခု တည်ဆောက်နေခြင်းဖြစ်၍ စိတ္တဇမျှ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေရွာသည် လူတို့၏စိတ္တဇသာ ဖြစ်သည်။

သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်း၌ တပ်စွန်းမိလျင်လည်း စိတ္တဇအဝင်ခံရဖွယ် ရှိ သည်။ စိတ္တဇအဝင်ခံရလျှင် အမှန်မြင်မှု၊တွေးမှု၊ လုပ်ကိုင်၊နေထိုင်မှုစသော သမ္မာ တရားများနှင့် လွဲချော်ပြီး၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲ အလျားမှောက် လဲကျမည်။ ထို့ကြောင့် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများနှင့်စပ်၍ ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မှန်ကန်စွာ တန်ဖိုးဖြတ် နိုင်ရန် လိုအပ်လှသည်။

ကိုယ်တိုင် သေရွာမှပြန်ခဲ့ရမှုဖြစ်သည် ဖြစ်စေ၊ သေရွာပြန်ခဲ့ရသူများကို ကြည့်ပြီး ဖြစ်မှာပဲဟု ကြံဆမိသည်ဖြစ်စေ၊ သေရွာဟူသည် အမှန်ရှိသတဲ့-ဟု

ကြားရဖူးသည်ဖြစ်စေ၊ သေရွာကို ကြိုက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ သေရွာကို ယုံနေသည် ဖြစ်စေ၊ ဤအချက်ငါးချက်တို့ သေရွာနှင့်စပ်ပြီး ဖြစ်ပျက်သည်ကို ခံနေရလျှင် ငါ့မှာ စိတ္တဇဝင်နေပါပြီကော-ဟု အဆောတလျှင် သိကြရန် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်သည် သေရွာနှင့်စပ်၍ လုံးဝမပြော၊ ပြောလာသူကိုပင် ‘နော၊ နပစ’-စကားတို့ဖြင့် လုံးဝမြစ်တားသူ ဖြစ်သည်။ ဆရာတပည့်များသည် ဆရာစကား နားထောင်အပ်သည်။ ဆရာစကား နားမထောင်၊ အမှား တစ် ထောင်နှင့် တိုးကြမည် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မဖြစ်ကြရလေအောင် သေရွာပြန်ဇာတ် တန်ဖိုးဖြတ်တတ်ရန် ကြိုးစားကြစေသတည်း။

၁၁။ သေခါနီး နိမိတ်ထင်မှု သုံးသပ်ချက်

သေခါနီးနိမိတ်များသည် သေရွာပြန်ဇာတ်လမ်းများနှင့် ထပ်တူပင်၊ အာ ရုံထင်မှုများသာ ဖြစ်သည်။ ဤအာရုံထင်မှုများလည်း အမှန်အရှိများကို ထင် ခြင်းထက် ထင်သူ၏စိတ်မှာရှိသော အရာများကိုသာ ထင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သေခါ နီးရောက်လျက် အခြေအနေတစ်ရပ်ရပ်ကြောင့် ပြန်လည်ကောင်းမွန်သွားခါ မသေဘဲဖြစ်သွားသူသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေခါနီးသူနှင့် သေရွာပြန်တို့၏ အာရုံထင်မှုသည် ထူးခြားနားပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းသည် ရှေးပဝေသဏီဖြစ်သော ဋီကာ၊အဋ္ဌကထာပါဠိများ ၌ အများအပြား တွေ့ရှိရသည်။ ယခုခေတ်၌လည်း မကြားချင်အဆုံး တွေ့ရှိနေ ရသည်။ အရှေ့တိုင်းသူတို့ သေခါနီးအာရုံနှင့် အနောက်တိုင်းသူတို့ သေခါနီးအာ ရုံများ ခြားနားမှုအတွက်လည်း နားလည်နိုင်လောက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ၌ ဤသို့ အာရုံထင်မှုများကို စုတိစိတ်၏အာရုံ ဖြစ်သော ကံ သို့မဟုတ် ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ်များထင်ခြင်းဟု မှတ်သားလိုကြ

သည်။ ဤအမှတ်အသားသည် မှားယွင်းမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒအယူ အဆအရ စုတိသည် ဘဝနှင့်ထပ်တူညီသာ ဖြစ်သည်။ စုတိသာ ဤအာရုံများ ကိုယူမည် မဟုတ်၊ ဘဝင်လည်း ဤအာရုံများကိုယူမည် ဖြစ်သည်။ တစ်သက် ပန် ဇောများစောပြီး ဘဝင်ကျခါ ထိုဘဝင်သည် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ် အာရုံသုံးမျိုး တစ်မျိုးမျိုး အာရုံပြုနေကျ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပဋိသန္ဓေ၊ဘဝင်၊စုတိကိစ္စတပ်ခိုက် စိတ်များသည် မနောဒွါရတာဝန်ကို ယူကြရသောစိတ်များ ဖြစ်သည်။ မနောဒွါရသည် ဓမ္မာရုံများကို သိမြင်ရာ၌ သိမြင်ရေးဆိုင်ရာ အာရုံခံအင်္ဂါ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ပဋိသန္ဓေ၊ဘဝင်၊စုတိ ကိစ္စတပ် သော စိတ်များသည်လည်း အာရုံအားဖြင့် ဓမ္မာရုံများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မာရုံဖြစ်သော အာရုံခံအင်္ဂါကို ဓမ္မာရုံဖြစ်သော အာရုံခံအင်္ဂါဖြင့် သိရေးမှာ မျက်စေ့ကို မျက်စေ့ဖြင့် မြင်ရေးပမာ ဖြစ်သည်။ မျက်စေ့ဖြင့် မျက်စေ့ကို မမြင် သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ၊ဘဝင်၊စုတိကိစ္စတပ်သော စိတ်များသည် သိရှိရန် မပေါ်လွင်သောစိတ် သို့မဟုတ် မသိစိတ်-ဟု ခေါ်ရမည်ကဲ့သို့ဖြစ်သောစိတ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်၏အာရုံသည်လည်း ထိုစိတ်အလား ဖြစ်သည်။ ထိုပဋိသန္ဓေ၊ဘဝင်၊စုတိကိစ္စတပ်သော စိတ်များသည် မရှိသောစိတ်များ မဟုတ် ကြ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုစိတ်နှင့် ထိုစိတ်၏အာရုံများသည် မပေါ်လွင် မထင်ရှားကြ။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်၏အာရုံများကို အသိနည်းကြသည်။

ပဋိသန္ဓေ၊ဘဝင်၊စုတိစိတ်များသည် ကံ၏အကျိုး ဝိပါက်စိတ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်များ၏ အာရုံများသည် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်နှင့် ဂတိနိမိတ်သုံးပါး တစ်ပါးပါးဖြစ်ကြသည်။

ဤ၌ ‘ကံအာရုံ’ ဟူသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊ နှလုံး ပြုမူလှုပ်ရှားရာ၌ အားထည့် ပြုမူလှုပ်ရှားခဲ့မှု အာရုံများဖြစ်သည်။

‘ကမ္မနိမိတ်အာရုံ’ ဟူသည် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးကံများကို ပြုရာ၌ ထိုကံများ ပြုစဉ်ကတည်ရှိခဲ့သော အာရုံများ ဖြစ်သည်။ ကံ၏အာရုံ ဟူလို။ ကံကိုအာရုံပြုမှု၊ ကံ၏အာရုံကို ပြန်လည်အာရုံပြုမှုဟု ဆိုလိုသည်။

‘ဂတိနိမိတ်အာရုံ’ ဟူသည် ကံပြုစဉ်က ထိုကံ၏အကျိုးတရားဖြစ်သော ကံ။အလားအလာအာရုံကို ပြန်လည်အာရုံပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂတိနိမိတ်ဟူသည် မိမိဖြစ်လတ္တံ့သည့် ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်း၊ ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန်၊ ပဒေသာပင်များ မဟုတ်ကြောင်း အလေးအနက် မှတ်သားသင့်သည်။

ကံပြုစဉ်အခါက ဂတိထင်မြင်ချက် မရှိမဟုတ်၊ ရှိသည်သာ။ ကောင်းမှုပြု ရာ၌လည်း ဥယျာဉ်၊ ဗိမာန်၊ ပဒေသာပင်ကို ယား၍မြင်ရန်မရှိ။ အကယ်၍ ရှိ သည်ပင်ထား၊ မကောင်းမှုပြုရာ၌ ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်း၊ ခွေးနက်ကြီးများကို ယား၍ မမြင်။ ချောင်ချောင် စားရ၊ဝတ်ရ၊ ဂုဏ်အကျော်စောရမှုများကိုသာ ယား၍မြင် လိုက မြင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်အာရုံများဟူသည် ကံပြုစဉ်က ပြုနေပုံ အာရုံ၊ ကံပြုစဉ်က ပြုရခြင်းအကြောင်း အာရုံ၊ ကံပြုစဉ်က ပြုရကျိုးအ လား အလာထင်မြင်ချက် အာရုံ၊ ဤအာရုံများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဤအာရုံသုံးမျိုး တစ်မျိုးမျိုးထင်မှုများသည် သေခါနီးမှထင်သည် မဟုတ်၊ အသက်ရှင်စဉ်ကပင် ထမင်းစားရသောက်မက အသက်ရှူသမျှလောက်ပင် ထင်နေသည်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သေခါနီးအားနည်း၍ ဦး နှောက်ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် ပုံမှန်အမြင်မဟုတ်တော့ဘဲ အမြင်များမြင်ခြင်းကို ဂတိနိမိတ်အာရုံထင်သည်ဟု အမှတ်မှားခါ ဤသို့မြင်ခြင်းသည် တရားတော်နှင့် အံ့ကိုက်ဖြစ်သည်ဟု အယူမလွဲကြရန် ဖြစ်သည်။

သေခါနီးအာရုံမြင်မှုသည် တရားတော်နှင့် မည်သို့မျှဆက်စပ်ပတ်သက်မှု မရှိ။ ပကတိဦးနှောက်၏ အလုပ် ကောင်းစွာမလုပ်နိုင်တော့ဘဲ လုပ်သွားရခြင်းကြောင့် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ပုံထင်ခြင်းများသာ ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ် အဟုတ်အဟတ် အာရုံကိုထင်မြင်ခြင်းမဟုတ်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် သေခါနီးနိမိတ် အပ်ချည်မျှင်ဖြင့် ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ ဆင်ကောင်ကို ချည်နှောင်ဖမ်းဆီးမှု မပြုအပ်ဟု အသိပေး တားမြစ်ရမည်။

၁၂။ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ် သုံးသပ်ချက်

လောက၌ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များသည် ကာလမရွေး၊ ဒေသမရွေး လူအများအလည်၌ ထင်ရှားအောင် ပေါများလှသည်။ စုန်း,ကဝေနှင့် တစ္ဆေ,နတ်များကို အတိအကျသိသည်ဟူ၍ မရှိသော်လည်း မသိသူဟူ၍လည်း မရှိသလောက် ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်း၌လည်း စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေများ ရှိသည်၊ အနောက်၏တိုင်း၌လည်း ရှိသည်။ ရှေးအခါကလည်း ရှိသည်၊ ယခုအခါလည်း ရှိသည်။

စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များကို မမြင်ဘူးသော်မှပင် စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်ပူးသည်များကို တွေ့ဖူးပြီး စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေ,နတ်များကို လက်ခံယုံကြည်ကြရသည်။ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေနှင့် နတ်များကား အဘယ်တို့နည်း၊ ဤပြဿနာကိုကား ဖြေရန် လက်ရှောင်ကြသည်။ ဖြေလောက်သောအသိများ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စုန်း,ကဝေကို ဤသူသည် အဘယ်ကြောင့် စုန်း,ကဝေဖြစ်သည်ဟု သိမြင်ခြင်း မရှိကြ။ တစ္ဆေနှင့်နတ်ကိုလည်း အချိန်မရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး မြင်သာသည်အထိ ပြသ၍မရကြ။ ထို့ကြောင့် စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေနှင့် နတ်များကို လူများမသိကြဟု ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ စုန်း,ကဝေ,တစ္ဆေနှင့် နတ်များသည် စိတ်ဖြစ်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသည်၊ လူအများတို့သိနေကြသော စုန်း,ကဝေနှင့် တစ္ဆေ,နတ်များသည် စိတ္တဇများသာ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

လူကို သတ်သတ်မှတ်မှတ်ပြုစား ဒုက္ခပေးတတ်သောပညာကို တတ်ကျွမ်းထားသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပညာသည်ဟူ၍ ဘယ်ကာလ၊ ဘယ်ဒေသမှာမျှ မရှိ။ လူဟူသမျှသည် သူလိုကိုယ်လိုနှင့် သူလိုကိုယ်လိုထက် အလျော့အပို အနည်းငယ်ရှိသူချည်းသာ ဖြစ်သည်။ ထဘီခြုံ လေဟုန်စီးခါ မိုးမြင့်ပျံလွှား တိမ်ညွန့်စားနေသူ၊ ဦးခေါင်းချည်း လှိမ့်သွားခါ အိမ်အကြိုအကြား လူကျင်ကြီးကို ရှာဖွေစားသောက်နေသူ၊ သူများကို ခေါင်းကိုက်ဗိုက်နာ ဝေဒနာဆိုးဖြစ်အောင် ပြုသူဟူ၍ လူ့အလေ့၊ လူ့စွမ်းရည်နှင့် မစပ်သော အလေ့နှင့်စွမ်းရည်များ ပိုင်ဆိုင်သူများ အလျဉ်း မရှိကြ။

သူလိုကိုယ်လိုနှင့် သူလိုကိုယ်လိုထက် အနည်းငယ် အလျော့အပိုဖြင့် သူတပါးစိတ်များ ထိခိုက်မှု ပြုနိုင်ကြသူများကား ရှိနိုင်သည်။ စိတ်မှတဆင့် ကိုယ်အထိ ထိခိုက်မှုများလည်း ဖြစ်လိုက ဖြစ်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။ လူများသည် စုန်း,ကဝေကို ဤသို့သိကြသည် မဟုတ်။

လူများသိသော စုန်း,ကဝေသည် စုန်း,ကဝေအပူးခံရသည်ဆိုသူ ပါးစပ်မှ ပယောဂကပြောသော စုန်း,ကဝေသာ ဖြစ်သည်။ ဤစုန်း,ကဝေသည် ပယောဂအပူးဝင်ခံရသူ၏ ပါးစပ်ဖျားမှာသာရှိသော ထိုသူ၏ စိတ္တဇပစ္စည်းသာ ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်၌ မည်သည့်စုန်း,ကဝေက မည်သူ့ကို မည်သို့ပြုစားလိုက်သည် ဆိုသည်မှာ ပြောမဆုံးသောစကား ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုစုန်းနှင့် ထိုစုန်းပညာရပ်ဆိုင်ရာကို အသိငယ်သူများ အဝန်းအဝိုင်း၌သာ အလေးအနက်ပြောဆိုကြပြီး၊ ဤအဝန်းအဝိုင်းအပြင်ဘက်၌ စကားပြောလောက်သော

စကားအဖြစ်ပင် မရောက်။ စိတ္တဇရှိသူများသန့်သန့် ပြောရသောစကား ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အကြောင်းအချက်တော့ ရှိသည်။ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးတို့ ဆက်ဆံကြရာ၌ အလွန်စိတ်အားကြီးကြီးထား၍ အမှန်နှင့်အမှား နောက်ထားခါ ပြုမူပြောဆိုလေ့ရှိသူများ ရှိကြသည်။ သူတို့နှင့် ဆက်ဆံသူများသည် ပဋိပက္ခအသွင် ဆောင်ကြသောအခါ အထိအခိုက် ခံကြရသည်။ ဤအဖြစ်သည် စုန်းဖြစ်ပေါ်လာစေသောအဖြစ် ဖြစ်သည်။ အထိအခိုက်ခံရမှု အသွင်သဏ္ဌာန်မှာ စိတ်မျှမကဘဲ ခေါင်းကိုက် ဗိုက်နာ အစရှိသည်များဖြစ်သည်။ စိတ်ရောဂါများ ဟု သိမ်းကျုံးခေါ်မှ ပြည့်စုံမည် ဖြစ်သည်။